

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 21.12.2010
COM(2010) 781 τελικό

2010/0377 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες

SEC(2010) 1590 τελικό
SEC(2010) 1591 τελικό

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η οδηγία 96/82/EK για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (εφεξής «οδηγία Seveso II») αποσκοπεί στην πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων που αφορούν μεγάλες ποσότητες των επικίνδυνων ουσιών (ή μειγμάτων ουσιών) που απαριθμούνται στο παράρτημα I και στον περιορισμό των επιπτώσεών τους στον άνθρωπο και στο περιβάλλον. Η προσέγγιση στο επίπεδο των ελέγχων είναι κλιμακωτή: όσο μεγαλύτερες είναι οι ποσότητες των ουσιών, τόσο αυστηρότεροι είναι οι κανόνες.

Η οδηγία πρέπει να τροποποιηθεί λόγω των αλλαγών στο σύστημα ταξινόμησης των επικίνδυνων ουσιών της ΕΕ, στο οποίο παραπέμπει. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, το 2008 αποφασίστηκε να ξεκινήσει ευρύτερη επανεξέταση, καθώς η βασική δομή της οδηγίας και οι βασικές της απαιτήσεις είχαν ουσιαστικά παραμείνει αμετάβλητες αφότου εκδόθηκε. Παρόλο που η επανεξέταση κατέδειξε ότι συνολικά οι υφιστάμενες διατάξεις είναι κατάλληλες για τον σκοπό για τον οποίο προορίζονται και ότι δεν απαιτούνται μείζονες αλλαγές, εντοπίστηκαν ορισμένοι τομείς στους οποίους θα ήταν σκόπιμες περιορισμένες τροποποιήσεις, προκειμένου να διασαφηνιστούν και να επικαιροποιηθούν ορισμένες διατάξεις, καθώς και για να βελτιωθεί η εφαρμογή και η δυνατότητα επιβολής, ενώ ταυτόχρονα να διατηρηθεί ή να αναβαθμιστεί ελαφρώς το επίπεδο προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος.

Η πρόταση αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των εν λόγω ζητημάτων.

Γενικό πλαίσιο

Βιομηχανικά ατυχήματα σχετιζόμενα με επικίνδυνες ουσίες έχουν συχνά πολύ σοβαρές επιπτώσεις. Ορισμένα γνωστά μεγάλα ατυχήματα — όπως αυτά στο Seveso, στο Bhopal, στη Schweizerhalle, στο Enschede, στην Τουλούζη και στο Buncfield — στοίχισαν πολλές ζωές και/ή κατέστρεψαν το περιβάλλον και κόστισαν δισεκατομμύρια ευρώ. Μετά από αυτά τα ατυχήματα, η πολιτική ευαισθητοποίηση αυξήθηκε όσον αφορά την αναγνώριση των κινδύνων και τη λήψη των κατάλληλων προληπτικών μέτρων για την προστασία των πολιτών και των κοινωνιών.

Η οδηγία Seveso II, η οποία καλύπτει περίπου 10 000 μονάδες εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συντέλεσε καθοριστικά στη μείωση της πιθανότητας πρόκλησης χημικών ατυχημάτων και των επιπτώσεών τους. Ωστόσο, είναι διαρκής η ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι διατηρούνται τα υφιστάμενα υψηλά επίπεδα προστασίας και, ει δυνατόν, ότι βελτιώνονται περαιτέρω.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα που αφορά η πρόταση

Οι υφιστάμενες διατάξεις είναι αυτές που θεσπίζει η οδηγία Seveso II. Στόχος είναι η αναθεώρηση των εν λόγω διατάξεων.

Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Ο κύριος λόγος για την αναθεώρηση της οδηγίας Seveso II είναι η ευθυγράμμιση του παραρτήματος I με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των επικίνδυνων ουσιών και των μειγμάτων (εφεξής «κανονισμός CLP»), για την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ, στον οποίο παραπέμπει επί του παρόντος η οδηγία Seveso II. Οι κανόνες CLP οριστικοποιούνται και τίθενται σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2015.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξέτασης, τα τελευταία δύο έτη, οι ενδιαφερόμενοι φορείς (μεμονωμένες εταιρείες, βιομηχανικές ενώσεις, ΜΚΟ, αρμόδιες αρχές των κρατών μελών) διεξήγαγαν διαβουλεύσεις με πολλούς τρόπους, στους οποίους συγκαταλέγονται: ερωτηματολόγια μέσω Διαδικτύου προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη· διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη μέσω των τακτικών συναντήσεων της επιτροπής των αρμοδίων αρχών (ΕΑΑ) και σχετικών σεμιναρίων· όσον αφορά την εναρμόνιση του παραρτήματος I, μέσω πολυμερούς τεχνικής ομάδας εργασίας, η οποία περιελάμβανε εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη, τη βιομηχανία και περιβαλλοντικές ΜΚΟ (η τεχνική έκθεση της οποίας διατίθεται στον δικτυακό τόπο της ΓΔ Περιβάλλοντος)· και συνεδρίαση διαβούλευσης των ενδιαφερόμενων φορέων, που διεξήχθη στις 9 Νοεμβρίου 2009 στις Βρυξέλλες, στην οποία συμμετείχαν περίπου 60 εκπρόσωποι της εθνικής και ευρωπαϊκής βιομηχανίας και περιβαλλοντικών ΜΚΟ, καθώς και μεμονωμένες εταιρείες, μετά το τέλος της οποίας ελήφθησαν περίπου 50 γραπτές εισηγήσεις.

Υπήρξε γενική συναίνεση για το ότι δεν είναι απαραίτητες σημαντικές αλλαγές της οδηγίας. Υπήρξε ευρεία υποστήριξη καταρχήν για περαιτέρω διασαφήνιση και επικαιροποίηση των διατάξεων, παρόλο που οι απόψεις ποίκιλλαν όσον αφορά συγκεκριμένα ζητήματα.

Περαιτέρω λεπτομέρειες διατίθενται στην εκτίμηση επιπτώσεων και στον δικτυακό τόπο της ΓΔ Περιβάλλοντος, στη διεύθυνση:

<http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Συγκέντρωση και χρήση εμπειρογνωσίας

Στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης, διενεργήθηκαν αρκετές μελέτες από εξωτερικούς αναδόχους. Σε αυτές συγκαταλέγονται δύο μελέτες για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας της οδηγίας και δύο μελέτες για την τεκμηρίωση της εκτίμησης των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων των διάφορων επιλογών πολιτικής.

Ελήφθησαν επίσης υπόψη τα ευρήματα από τις τριετείς εκθέσεις εφαρμογής εκ μέρους των κρατών μελών.

Περαιτέρω λεπτομέρειες διατίθενται στην εκτίμηση επιπτώσεων και στον δικτυακό τόπο της ΓΔ Περιβάλλοντος, στη διεύθυνση

<http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Εκτίμηση επιπτώσεων

Τα κύρια προβλήματα που κάλυψε η εκτίμηση επιπτώσεων αφορούσαν την εναρμόνιση του παραρτήματος I με τον κανονισμό CLP και τον αντίκτυπο στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, το οποίο αποτελούσε το καίριο ζήτημα. Με αυτό το ζήτημα σχετίζονται άλλες πιθανές τεχνικές τροποποιήσεις του παραρτήματος I και οι διαδικασίες για μελλοντική προσαρμογή του παραρτήματος I. Άλλα ζητήματα αφορούσαν την ενημέρωση του κοινού και τα συστήματα διαχείρισης πληροφοριών και τον σχεδιασμό χρήσεων γης, όπου από την μέχρι τώρα πείρα εφαρμογής προκύπτει ότι μπορεί να υπάρχουν ορισμένες ευκαιρίες για βελτιώσεις ή νέες απαιτήσεις, ενώ θα ήταν χρήσιμο να διασαφηνιστούν ή να επικαιροποιηθούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, άλλες λεπτομερείς διατάξεις, ώστε να απηχούν περισσότερο τις τρέχουσες πρακτικές.

Κατά την εκτίμηση επιπτώσεων αξιολογήθηκαν αρκετές επιλογές πολιτικής με στόχο τον προσδιορισμό οικονομικά αποδοτικής δέσμης μέτρων για την αντιμετώπιση των εν λόγω ζητημάτων. Η εκτίμηση οδήγησε την Επιτροπή να προτείνει σειρά τροποποιήσεων, από τις οποίες οι βασικές έχουν ως εξής:

Όσον αφορά την εναρμόνιση του παραρτήματος I, δεν είναι δυνατή μια απλή αλλαγή της παραπομπής ή αμφιμονοσήμαντη αντιστοίχιση του παλαιού συστήματος ταξινόμησης και του κανονισμού CLP, κυρίως επειδή, όσον αφορά τους κινδύνους για την υγεία, οι παλαιές κατηγορίες κινδύνου «τοξικό» και «πολύ τοξικό» δεν αντιστοιχούν στη νέα ταξινόμηση κατά CLP «οξεία τοξικότητα», κατηγορίας 1 έως 3, οι οποίες χωρίζονται επιπλέον σε διαφορετικές οδούς έκθεσης (δια του στόματος, του δέρματος, μέσω εισπνοής). Μια περαιτέρω επιπλοκή είναι ότι, η ταξινόμηση ή η επαναταξινόμηση ουσιών στο πλαίσιο του κανονισμού CLP με την πάροδο του χρόνου θα έχει αυτόματα αντίκτυπο στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας Seveso. Η Επιτροπή προτείνει την επιλογή η οποία – πέραν από τον πολύ περιορισμένο αντίκτυπο στο πεδίο εφαρμογής, που είναι ο ίδιος και με τις άλλες επιλογές – διατηρεί το υψηλό επίπεδο προστασίας, καθώς προβλέπει τη συνεκτίμηση των πιθανότερων και σημαντικότερων οδών έκθεσης σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος. Για την αντιμετώπιση καταστάσεων που προκύπτουν με την παρέλευση των ετών λόγω της εναρμόνισης – επειδή βάσει της οδηγίας περιλαμβάνονται/εξαιρούνται ουσίες που παρουσιάζουν/δεν παρουσιάζουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος – προτείνεται δέσμη διορθωτικών μηχανισμών για την προσαρμογή του παραρτήματος I με την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

Όσον αφορά την ενημέρωση του κοινού, κλπ., προτείνεται η βελτίωση του επιπέδου και της ποιότητας των πληροφοριών και του τρόπου με τον οποίο πραγματοποιούνται η συγκέντρωση, διαχείριση, διάθεση, επικαιροποίηση και κοινοποίησή τους με αποτελεσματικό και εκλογικευμένο τρόπο. Με τον τρόπο αυτό, η οδηγία θα εναρμονιστεί περισσότερο με τη σύμβαση του Aarhus όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, θα επικαιροποιηθούν οι διαδικασίες της για να ληφθούν υπόψη η πρόοδος των συστημάτων διαχείρισης

πληροφοριών, όπως το Διαδίκτυο, και οι συνεχιζόμενες προσπάθειες για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των συστημάτων αυτών, όπως η πρωτοβουλία για το Ενιαίο Σύστημα Πληροφοριών για το Περιβάλλον (SEIS) και η οδηγία INSPIRE (2007/2/EK).

Οι λοιπές τροποποιήσεις που προτείνονται, αποτελούν σχετικά ήσσονες τεχνικές προσαρμογές σε ισχύουσες διατάξεις.

Συγκεκριλαιωτικά, οι δυνητικές αλλαγές που προγραμματίζονται, αποτελούν μετριοπαθή προσαρμογή της οδηγίας και δεν επηρεάζουν σημαντικά το επίπεδο προστασίας ή το κόστος της οδηγίας. Γενικά, το κόστος τους είναι χαμηλό σε σύγκριση με το συνολικό κόστος της οδηγίας.

Η εκτίμηση επιπτώσεων υποβάλλεται μαζί με την πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Σκοπός της πρότασης είναι η αναθεώρηση της οδηγίας για την εναρμόνισή της με τον κανονισμό CLP, καθώς και η διασαφήνιση, βελτίωση ή προσθήκη ορισμένων διατάξεων προκειμένου να διασφαλιστεί καλύτερη, συνεκτικότερη εφαρμογή και επιβολή της νομοθεσίας, με σκοπό την επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας, απλουστεύοντας όπου είναι δυνατόν τη νομοθεσία και μειώνοντας τον διοικητικό φόρτο.

Νομική βάση

Ο πρωταρχικός στόχος της οδηγίας είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Η παρούσα πρόταση βασίζεται επομένως στο άρθρο 192 παράγραφος 1 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρχή της επικουρικότητας

Η αρχή της επικουρικότητας εφαρμόζεται στο μέτρο που η πρόταση δεν εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης.

Οι στόχοι της πρότασης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, καθώς η οδηγία Seveso II θέτει στόχους και σκοπούς για την πρόληψη και την αντιμετώπιση μεγάλων ατυχημάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αρχή αυτή διατηρείται στην παρούσα πρόταση. Επιπλέον, πολλά σοβαρά ατυχήματα έχουν διασυννοριακές επιπτώσεις. Όλα τα κράτη μέλη ενδέχεται να θιγούν από τέτοια ατυχήματα και επομένως πρέπει να λάβουν μέτρα προκειμένου να είναι δυνατόν να μειωθούν οι κίνδυνοι για τον πληθυσμό και το περιβάλλον σε κάθε κράτος μέλος.

Η κοινοτική δράση θα επιτύχει καλύτερα τους στόχους που προτείνονται, λόγω της ανάγκης να αποφευχθούν σημαντικά αποκλίνοντα επίπεδα προστασίας μεταξύ των κρατών μελών, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη τις πιθανές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που θα συνεπάγονταν. Σύμφωνα με την πρόταση, τα λεπτομερή μέσα

εφαρμογής, συμμόρφωσης και επιβολής προβλέπεται να αποφασίζονται από τις αρμόδιες αρχές.

Συνεπώς, η πρόταση συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η αρχή συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τους εξής λόγους: Ακολουθεί την προσέγγιση του καθορισμού στόχων της οδηγίας Seveso II, παρέχοντας αρκετή ευελιξία στα κράτη μέλη να καθορίσουν τον τρόπο επίτευξης των στόχων. Οι νέες διατάξεις δεν υπερβαίνουν τα απαιτούμενα και διατηρείται η υφιστάμενη αναλογική προσέγγιση, με το επίπεδο των ελέγχων να βασίζεται στις ποσότητες των επικινδυνών ουσιών που υπάρχουν σε μονάδες.

Επιλογή της πράξης

Η προτεινόμενη πράξη είναι οδηγία. Δεδομένου ότι η υπάρχουσα νομοθεσία θέτει κοινοτικούς στόχους, αφήνοντας παράλληλα την αρμοδιότητα επιλογής των μέτρων συμμόρφωσης στα κράτη μέλη, η πλέον ενδεδειγμένη πράξη είναι οδηγία. Δεδομένης της φύσης και της έκτασης των αλλαγών σε σύγκριση με την υφιστάμενη οδηγία, δεν ενδείκνυται αναθεώρησή της με τη μορφή τροποποιημένης οδηγίας ή αναδιατύπωσης. Επομένως, προτείνεται νέα οδηγία.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

5. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απλούστευση

Ορισμένα στοιχεία της πρότασης θα πρέπει να συμβάλουν στη μείωση περιττού διοικητικού φόρτου, κυρίως μέσω της ενθάρρυνσης, σε επίπεδο κρατών μελών, συντονισμένων επιθεωρήσεων, πιο ολοκληρωμένης ενημέρωσης και διαδικαστικών απαιτήσεων και μέσω της απλούστευσης και του εξορθολογισμού των απαιτήσεων κοινοποίησης της εφαρμογής, με την μετάβαση σε διευρυμένο κοινό σύστημα πληροφόρησης. Διευκρινίσεις στις υπάρχουσες διατάξεις θα βελτιώσουν επίσης την αναγνωσιμότητα και θα προσφέρουν μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου.

Κατάργηση της υφιστάμενης νομοθεσίας

Η έγκριση της πρότασης συνεπάγεται την κατάργηση της υφιστάμενης οδηγίας.

Πίνακας αντιστοιχιών

Από τα κράτη μέλη απαιτείται να κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της οδηγίας, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας αυτών των διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος

Η προτεινόμενη πράξη αφορά θέμα του ΕΟΧ και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να επεκταθεί στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

Κατω παρατίθενται πληροφορίες σχετικά με τα μεμονωμένα άρθρα. Εκτός από τις περιπτώσεις όπου αναφέρεται διαφορετικά, οι διατάξεις παραμένουν ουσιαστικά αμετάβλητες σε σχέση με αυτές που ορίζονται στην οδηγία 96/82/ΕΚ.

Άρθρο 1

Το άρθρο περιγράφει τον σκοπό και τους στόχους της οδηγίας.

Άρθρο 2

Το άρθρο 2 ορίζει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας: συγκεκριμένα, η οδηγία εφαρμόζεται σε μονάδες όπου υπάρχουν οι επικίνδυνες ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι σε ποσότητες που υπερβαίνουν προδιαγεγραμμένες οριακές τιμές. Οι διατάξεις του άρθρου 2 παραμένουν ουσιαστικά αμετάβλητες ως προς την οδηγία 96/82/ΕΚ. Ωστόσο, η σειρά των μερών 1 και 2 του παραρτήματος Ι έχει αντιστραφεί προκειμένου το μέρος 1 του παραρτήματος 1 να περιλαμβάνει κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών σύμφωνα με τη γενική ταξινόμηση κινδύνων (κατά τον κανονισμό CLP) και το μέρος 2 του ίδιου παραρτήματος να περιλαμβάνει κατονομαζόμενες επικίνδυνες ουσίες ή ομάδες ουσιών για τις οποίες, παρά τη γενική ταξινόμηση επικινδυνότητάς τους, δικαιολογείται ειδική ταξινόμηση.

Οι κύριες διαφορές όσον αφορά το περιεχόμενο του παραρτήματος έχουν ως εξής:

Η κύρια αλλαγή αφορά τους κινδύνους για την υγεία. Η προηγούμενη κατηγορία «Πολύ τοξικό» αντιστοιχεί στην κατηγορία CLP «Οξεία τοξικότητα 1» και η κατηγορία «Τοξικό» στις κατηγορίες «Οξεία τοξικότητα 2» (όλες οι οδοί έκθεσης) και «Οξεία τοξικότητα 3» (έκθεση του δέρματος και έκθεση μέσω εισπνοής).

Αρκετές πιο εξειδικευμένες κατηγορίες CLP για φυσικούς κινδύνους, οι οποίες δεν υπήρχαν πριν, αντικαθιστούν τις πιο γενικές παλαιές κατηγορίες για τους κινδύνους οξείδωσης, έκρηξης και πυρκαγιάς. Αυτές οι κατηγορίες μαζί με τις κατηγορίες περιβαλλοντικών κινδύνων συνιστούν αμφιμονοσήμαντη αντιστοίχιση και διατηρούν το υφιστάμενο πεδίο εφαρμογής σε σχέση με παρόμοιους κινδύνους όσο το δυνατόν πιο στενά. Για τη νέα κατηγορία των εύφλεκτων αερολυμάτων, τα κατώτατα όρια έχουν προσαρμοστεί κατ' αναλογία προς εκείνα που ισχύουν σήμερα βάσει των εύφλεκτων ιδιοτήτων τους και των συστατικών τους, και για λόγους συνοχής, η ομάδα των πυροφορικών ουσιών έχει ολοκληρωθεί με την ένταξη σε αυτήν των πυροφορικών στερεών.

Ως νέο μέρος 2 του παραρτήματος Ι διατηρείται, σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητο, το παλιό μέρος 1. Οι μόνες αλλαγές είναι: επικαιροποιημένη παραπομπή στον κανονισμό CLP για τα υγροποιημένα εύφλεκτα αέρια· η συμπερίληψη της άνυδρης αμμωνίας, του τριφθοριούχου βορίου και του θειούχου υδρογόνου στις κατονομαζόμενες ουσίες, οι οποίες καλύπτονταν προηγουμένως από τις κατηγορίες

επικινδυνότητάς τους, ώστε να διατηρηθούν αμετάβλητα τα κατώτατα όριά τους· η ένταξη του βαρέος μαζούτ στην κατηγορία πετρελαιοειδών· διευκρινίσεις για τις σημειώσεις σχετικά με το νιτρικό αμμώνιο και· επικαιροποίηση των συντελεστών τοξικής ισοδυναμίας για τις διοξίνες.

Επιπλέον, στο εν λόγω άρθρο αναφέρονται οι εξαιρέσεις της οδηγίας που περιλαμβάνονταν προηγουμένως στο άρθρο 4 της οδηγίας 96/82/EK. Αυτές διατηρούνται, με τις ακόλουθες αλλαγές:

- Για την άρση τυχόν αμφιβολιών, έχει τροποποιηθεί η εξαίρεση που αφορά τον αποκλεισμό από το πεδίο εφαρμογής της εκμετάλλευσης ορυκτών σε ορυχεία και λατομεία ή γεωτρήσεις, ώστε να συμπεριληφθεί η υπόγεια αποθήκευση φυσικού αερίου.
- Προβλέπεται η δυνατότητα αποκλεισμού των ουσιών από το να θεωρηθούν επικίνδυνες για τους σκοπούς της οδηγίας, επειδή δεν παρουσιάζουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος (βλ. άρθρο 4).

Μεταξύ των αποκλειόμενων δραστηριοτήτων συγκαταλέγονται η υπεράκτια έρευνα και εκμετάλλευση ορυκτών, συμπεριλαμβανομένων των υδρογονανθράκων. Όπως η Επιτροπή ανήγγειλε στην πρόσφατη ανακοίνωσή της με τίτλο «Αντιμέτωποι στο πρόβλημα της ασφαλείας των υπεράκτιων δραστηριοτήτων εκμετάλλευσης κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου», λαμβάνοντας υπόψη το ατύχημα στην εξέδρα άντλησης πετρελαίου στον Κόλπο του Μεξικού, πρόκειται να εκτιμήσει τον κατάλληλο τρόπο για να ενισχύσει την περιβαλλοντική νομοθεσία με διατάξεις που ενδεχομένως να είναι απαραίτητες για να συμπληρωθεί η ισχύουσα περιβαλλοντική νομοθεσία σχετικά με τον έλεγχο της ρύπανσης, την επιθεώρηση και την πρόληψη των ατυχημάτων και τη διαχείριση των μεμονωμένων υπεράκτιων μονάδων, ώστε να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος από τέτοιες δραστηριότητες. Οι σχετικές νομοθετικές προτάσεις θα περιλαμβάνουν είτε την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας στις υπεράκτιες μονάδες πετρελαίου και φυσικού αερίου ή ιδιαίτερη πρωτοβουλία που να αφορά ειδικά αυτές τις μονάδες.

Άρθρο 3

Στο άρθρο αυτό ορίζονται οι βασικοί όροι που χρησιμοποιούνται στην οδηγία. Σε σχέση με την οδηγία 96/82/EK, πρέπει να επισημανθούν οι ακόλουθες αλλαγές:

- Αποσαφηνίστηκαν οι ορισμοί «μονάδα» και «φορέας εκμετάλλευσης», με τον τελευταίο να ευθυγραμμίζεται περισσότερο με τον ορισμό που περιλαμβάνεται στην οδηγία για τις βιομηχανικές εκπομπές.
- Η αναφορά «ύπαρξη επικίνδυνων ουσιών» στο άρθρο 2 της οδηγίας 96/82/EK μεταφέρεται στο εν λόγω άρθρο 3.
- Προστίθενται ορισμοί για τα διάφορα είδη μονάδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και «οι επιθεωρήσεις». Περιλαμβάνονται επίσης ορισμοί για «το κοινό» και «το ενδιαφερόμενο κοινό», σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ για την εφαρμογή της σύμβασης του Aarhus.

- Αποσαφηνίζεται ο ορισμός της «μονάδας» προκειμένου να καταστεί σαφές ότι περιλαμβάνονται οι υπόγειες μονάδες.

Άρθρο 4

Στο νέο αυτό άρθρο προβλέπονται διορθωτικοί μηχανισμοί για την προσαρμογή του παραρτήματος I ανάλογα με τις ανάγκες, με την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Αυτό είναι απαραίτητο, κυρίως για να αντιμετωπιστούν ανεπιθύμητα αποτελέσματα από την εναρμόνιση του παραρτήματος I με τον κανονισμό CLP και τις επακόλουθες προσαρμογές του εν λόγω κανονισμού, οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην αυτόματη συμπερίληψη στην οδηγία ή αποκλεισμό από αυτήν ουσιών και ενδεχομένως μειγμάτων, ανεξαρτήτως από το αν παρουσιάζουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος ή όχι. Οι μηχανισμοί θα είναι δυνατόν να λαμβάνουν τη μορφή παρεκκλίσεων για ουσίες σε ολόκληρη την ΕΕ και παρεκκλίσεων για συγκεκριμένες μονάδες σε επίπεδο κρατών μελών — παρεκκλίσεις που θα βασίζονται σε εναρμονισμένα κριτήρια για τις ουσίες/μείγματα που υπάγονται στην οδηγία αλλά θα πρέπει να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της — και, ως αντιστάθμισμα, προβλέπεται ρήτρα διασφάλισης που επιτρέπει τη συμπερίληψη κινδύνων που δεν καλύπτει η οδηγία. Τα κριτήρια για τις παρεκκλίσεις θα βασίζονται σε αυτά που καθορίζονται στην απόφαση 98/433/ΕΚ της Επιτροπής και θα καθορίζονται με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις έως τις 30 Ιουνίου 2013.

Άρθρο 5

Το άρθρο αυτό επαναλαμβάνει τις υφιστάμενες απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας 96/82/ΕΚ, οι οποίες καθορίζουν τις γενικές υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης.

Άρθρο 6

Με το άρθρο αυτό διευρύνονται οι υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών στο πλαίσιο των κοινοποιήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 της οδηγίας 96/82/ΕΚ για την παροχή πληροφοριών σχετικά με γειτονικές μονάδες, κ.λπ., είτε καλύπτονται από την οδηγία είτε όχι, οι οποίες απαιτούνται για τους σκοπούς του άρθρου 8 σχετικά με τα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα. Επιπλέον, απαιτείται από τους φορείς εκμετάλλευσης να επικαιροποιούν τις κοινοποιήσεις τους τουλάχιστον ανά πενταετία. Όλα αυτά θα βοηθήσουν τις αρμόδιες αρχές να διαχειρίζονται αποτελεσματικότερα την εφαρμογή της οδηγίας.

Άρθρο 7

Το άρθρο 7 της οδηγίας 96/82/ΕΚ τροποποιείται ώστε να καταστεί σαφές ότι όλες οι μονάδες πρέπει να έχουν πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων (ΠΠΜΑ) η οποία να είναι ανάλογη των κινδύνων. Διασαφηνίζεται το πεδίο εφαρμογής της ΠΠΜΑ και η σχέση του με τα συστήματα διαχείρισης της ασφαλείας (ΣΔΑ) σύμφωνα με το άρθρο 9 καθώς και το παράρτημα III, με διαγραφή της παραπομπής στο τελευταίο.

Προστίθενται νέες διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η ΠΠΜΑ να είναι διαθέσιμη γραπτώς, να αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή και να επικαιροποιείται τουλάχιστον ανά πενταετία, σύμφωνα με την προτεινόμενη συχνότητα για την επικαιροποίηση των κοινοποιήσεων κατά το άρθρο 6.

Άρθρο 8

Το άρθρο αυτό αφορά τα αποκαλούμενα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα. Διατηρεί την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να εντοπίζουν τις μονάδες που είναι τόσο κοντά μεταξύ τους ώστε να είναι σοβαρότερες οι επιπτώσεις μεγάλου ατυχήματος. Ωστόσο, το κείμενο αναδιατυπώνεται ώστε να καταστεί σαφές ότι οι διατάξεις εφαρμόζονται τόσο στις μονάδες ανώτερης όσο και κατώτερης βαθμίδας και πως ο βασικός στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι οι φορείς εκμετάλλευσης θα ανταλλάσσουν πληροφορίες με τις γειτονικές μονάδες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Άρθρο 9

Στο άρθρο αυτό διατηρείται η βασική απαίτηση να καταρτίζεται έκθεση ασφαλείας για τις μονάδες ανώτερης βαθμίδας, που περιλαμβανόταν προηγουμένως στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/ΕΚ. Η βασική αλλαγή είναι η διασαφήνιση της σχέσης μεταξύ ΠΠΜΑ και ΣΔΑ, ιδίως ως προς τις υποχρεώσεις για μονάδες κατώτερης βαθμίδας όσον αφορά το τελευταίο σημείο. Επισημαίνεται επίσης η ανάγκη για αναλογική προσέγγιση.

Το περιεχόμενο της έκθεσης ασφαλείας περιγράφεται λεπτομερώς στο παράρτημα II και παραμένει σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητο (βλ. κατωτέρω). Εξάλλου, στο άρθρο αυτό υπογραμμίζεται ότι είναι αναγκαίο να καταδεικνύεται στην έκθεση ότι έχουν συνεκτιμηθεί πιθανά σενάρια μεγάλων ατυχημάτων.

Όσον αφορά το σύστημα διαχείρισης της ασφαλείας (ΣΔΑ), τροποποιείται το παράρτημα III (βλ. κατωτέρω) με την αφαίρεση των αναφορών στην ΠΠΜΑ, η οποία απαιτείται για μονάδες κατώτερης βαθμίδας. Ταυτόχρονα υπογραμμίζεται ότι το ΣΔΑ, κυρίως όταν πρόκειται για μονάδα κατώτερης βαθμίδας, θα πρέπει να είναι ανάλογο προς τους κινδύνους και την επικινδυνότητα, εφόσον το απαιτήσει κράτος μέλος.

Οι διατάξεις για την περιοδική επικαιροποίηση των εκθέσεων ασφαλείας διατηρούνται, ωστόσο με τη ρητή απαίτηση να κοινοποιούνται χωρίς καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές οι επικαιροποιημένες εκθέσεις.

Άρθρο 10

Με το άρθρο αυτό απαιτείται από τους φορείς εκμετάλλευσης να επικαιροποιούν τα συστήματα και τις διαδικασίες διαχείρισης και, ιδίως, την έκθεση ΠΠΜΑ και την έκθεση ασφαλείας σε περίπτωση σημαντικών μετατροπών εντός της μονάδας τους. Οι μικρές αλλαγές είναι επακόλουθο των αλλαγών των σχετικών διατάξεων.

Άρθρο 11

Το άρθρο 11 διατηρεί τις απαιτήσεις για τα σχέδια έκτακτης ανάγκης σε μονάδες ανώτερης βαθμίδας που προηγουμένως καθορίζονταν στο άρθρο 11 της οδηγίας 96/82/ΕΚ, με δύο μικρών τροποποιήσεων: απαιτείται να συνάδει η δημόσια διαβούλευση για τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης με τις αρχές των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 2003/35/ΕΚ για την εφαρμογή της σύμβασης του Aarhus και να καταστεί σαφέστερος ο διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης και των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την επανεξέταση, τη

δοκιμασία και την επικαιροποίηση των εσωτερικών και εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Επιπλέον, για να αποφευχθούν σημαντικές καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση των σχεδίων, τα οποία είναι ουσιαστικά για την επαρκή ετοιμότητα και ανταπόκριση σε περίπτωση ατυχημάτων, προβλέπεται η νέα υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να καταρτίζει εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης εντός 12 μηνών μετά την παραλαβή των απαραίτητων πληροφοριών από τον φορέα εκμετάλλευσής.

Στο παράρτημα IV προβλέπονται λεπτομερώς οι πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στα σχέδια και ενσωματώνονται οι απαιτήσεις που καθορίζονται στο αντίστοιχο παράρτημα της οδηγίας 96/82/EK, με ορισμένες τροποποιήσεις (βλ. κατωτέρω).

Άρθρο 12

Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει τις διατάξεις σχετικά με τον σχεδιασμό χρήσεων γης. Έχει παραμείνει ουσιαστικά αμετάβλητο ως προς την οδηγία 96/82/EK, εκτός από μικρές αλλαγές, όπως: η διευκρίνιση ότι στόχος είναι η προστασία του περιβάλλοντος καθώς και της ανθρώπινης υγείας και ότι ισχύει για όλες τις μονάδες· ο καθορισμός μέτρων πλην των αποστάσεων ασφαλείας (κάτι το οποίο μπορεί να μην είναι σκόπιμο) για την προστασία των περιοχών ιδιαίτερης φυσικής ευαισθησίας ή ενδιαφέροντος· η πρόβλεψη, όπου είναι δυνατόν, της ενσωμάτωσης των διαδικασιών σχεδιασμού χρήσεων γης στην οδηγία σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και στη συναφή νομοθεσία και· η παροχή της δυνατότητας στις αρμόδιες αρχές να απαιτούν για τις μονάδες κατώτερης βαθμίδας επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την επικινδυνότητα για τους σκοπούς του σχεδιασμού χρήσεων γης. Αυτές οι αλλαγές θα εναρμονίσουν περισσότερο το κείμενο με τους στόχους του και θα αποτυπώνουν πιστότερα την τρέχουσα πρακτική.

Άρθρο 13

Το άρθρο αυτό διατηρεί τις ισχύουσες απαιτήσεις σύμφωνα με τις οποίες οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται χωρίς να ζητούνται στα άτομα που είναι πιθανό να πληγούν από μεγάλο ατύχημα και, επιπλέον να είναι διαρκώς διαθέσιμες. Αφήνει ανοικτό το ποιος είναι υπεύθυνος για την παροχή παρόμοιων πληροφοριών. Τις κυριότερες αλλαγές συνιστούν: η επέκταση των πληροφοριών, με τη συμπερίληψη βασικών πληροφοριών για όλες τις μονάδες (όνομα, διεύθυνση και δραστηριότητες), οι οποίες παρέχονται στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 19 της ισχύουσας οδηγίας, αλλά δεν δημοσιοποιούνται· όσον αφορά τις μονάδες ανώτερης βαθμίδας, η εκπόνηση περίληψης των σεναρίων μεγάλων ατυχημάτων και βασικών πληροφοριών από το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης· και, χωρίς να αποκλείονται άλλες μορφές επικοινωνίας, η ανελλιπής ανάρτηση αυτών των πληροφοριών στο Διαδίκτυο και η διαβίβασή τους σε κεντρική βάση δεδομένων σε επίπεδο Ένωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20.

Διασφαλίζεται η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών, όπου είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο, σύμφωνα με το άρθρο 21.

Οι αλλαγές αυτές θα διευκολύνουν την πρόσβαση του κοινού σε σχετικές πληροφορίες και στην καλύτερη ενημέρωση σε περίπτωση ατυχήματος. Θα

διευκολύνουν επίσης τις αρμόδιες αρχές να ελέγχουν ότι οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες και επικαιροποιούνται.

Άρθρο 14

Πρόκειται για νέο άρθρο το οποίο βασίζεται στις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 5 της ισχύουσας οδηγίας και τις επεκτείνει, καθότι προβλέπεται σε αυτό να παρέχεται η δυνατότητα στο κοινό να εκφράζει τη γνώμη του σε ορισμένες περιπτώσεις σχετικά με τον σχεδιασμό χρήσεων γης, τροποποιήσεις των υφιστάμενων μονάδων, εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης, κ.λπ. Οι διατάξεις βασίζονται ως επί το πλείστον στην οδηγία 2003/35/EK, με στόχο την καλύτερη εναρμόνιση της οδηγίας Seveso II με τις αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης του Aarhus.

Άρθρα 15 και 16

Αυτά τα δύο άρθρα αφορούν την υποβολή πληροφοριών σχετικά με τα μεγάλα ατυχήματα, αντίστοιχα, από τους φορείς εκμετάλλευσης και τις αρμόδιες αρχές. Η κύρια αλλαγή είναι ο καθορισμός προθεσμίας 12 μηνών για την υποβολή των πληροφοριών, προκειμένου να αποφεύγονται μεγάλες καθυστερήσεις για την ανακοίνωση των πληροφοριών σχετικά με τα ατυχήματα από τα κράτη μέλη. Τούτο, καθώς και τροποποίηση του κατωτάτου ορίου της ποσότητας που ορίζεται στο παράρτημα VI, στο οποίο καθορίζονται τα κριτήρια για τα ατυχήματα που πρέπει να γνωστοποιούνται (βλ. κατωτέρω), θα συμβάλουν στην πρόληψη των ατυχημάτων μελλοντικά, καθότι θα καταστήσουν δυνατή την έγκαιρη γνωστοποίηση και ανάλυση ατυχημάτων και παρ' ολίγο ατυχημάτων που συνεπάγονται σημαντικά υψηλές ποσότητες επικίνδυνων ουσιών, έτσι ώστε να γίνει εφικτή η ανταλλαγή πληροφοριών και διδασμάτων.

Άρθρα 17,18,19 και 27

Τα άρθρα αυτά διατηρούν και βασίζονται στις υπάρχουσες διατάξεις σχετικά με τον ρόλο και τις ευθύνες των αρμόδιων αρχών, με στόχο τη διασφάλιση πιο αποτελεσματικής εφαρμογής και επιβολής.

Με το άρθρο 17 θεσπίζεται η απαίτηση για τα κράτη μέλη με περισσότερες από μία αρμόδια αρχή να διορίζουν την αρμόδια αρχή η οποία θα πρωτοστατεί στον συντονισμό των δραστηριοτήτων. Με το άρθρο 17 καθορίζονται επίσης ρυθμίσεις σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και της Επιτροπής, στο πλαίσιο της υφιστάμενης επιτροπής των αρμόδιων αρχών («το φόρουμ») και των σχετικών τεχνικών ομάδων εργασίας, για δραστηριότητες προς ενίσχυση της εφαρμογής, όπως λόγου χάρι η εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών, η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και η εξέταση των κοινοποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 4.

Με το άρθρο 19 ενισχύονται οι υφιστάμενες απαιτήσεις που αφορούν τις επιθεωρήσεις. Οι νέες διατάξεις βασίζονται ως επί το πλείστον στη σύσταση 2001/331/ΕΟΚ, η οποία προβλέπει τα ελάχιστα κριτήρια για τις περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις στα κράτη μέλη, και στην οδηγία για τις βιομηχανικές εκπομπές. Υπογραμμίζεται η σημασία της διάθεσης επαρκών πόρων για επιθεωρήσεις και η ανάγκη να προωθηθεί η ανταλλαγή πληροφοριών, για παράδειγμα σε επίπεδο Ένωσης μέσω του προγράμματος αμοιβαίων επισκέψεων στον τομέα των επιθεωρήσεων.

Στο άρθρο 18 και στο (νέο) άρθρο 27 ορίζονται τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, στα οποία συμπεριλαμβάνονται απαγορεύσεις περαιτέρω εκμετάλλευσης και άλλες κυρώσεις.

Άρθρο 20

Το άρθρο αυτό αφορά τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών σχετικά με τις μονάδες και τα σοβαρά ατυχήματα τις οποίες διατηρεί η Επιτροπή. Η κύρια αλλαγή συνίσταται στη βελτίωση και ενίσχυση των διατάξεων της ισχύουσας οδηγίας, με την επέκταση της υπάρχουσας βάσης δεδομένων SPIRS (Seveso Plants Information Retrieval System database), ώστε να συμπεριλαμβάνει τις πληροφορίες για το κοινό κατά το άρθρο 13 και το παράρτημα V, και να καταστεί προσβάσιμη στο κοινό. Η ανοικτή πρόσβαση θα μπορούσε να πραγματοποιείται είτε μέσω συνδέσμων προς τα έγγραφα που θα φορτώνονται απευθείας στο σύστημα, είτε μέσω συνδέσμων προς τους δικτυακούς τόπους των κρατών μελών και/ή των φορέων εκμετάλλευσης. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών είναι δυνατό να συμβάλει στη διασφάλιση της απαραίτητης ενημέρωσης του κοινού και να προσφέρει τη δυνατότητα στους φορείς εκμετάλλευσης και στις αρμόδιες αρχές να αντλούν διδάγματα από τις βέλτιστες πρακτικές των υπολοίπων.

Θα ήταν επίσης δυνατόν να αξιοποιηθεί η βάση δεδομένων για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή από τα κράτη μέλη, με αποτέλεσμα την εναρμόνιση και την απλούστευση των σημερινών ρυθμίσεων.

Άρθρο 21

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται νέοι κανόνες σχετικά με την εμπιστευτικότητα, βασιζόμενοι στην οδηγία 2003/4/EK με την οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, ώστε να δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στον ανοικτό χαρακτήρα και στη διαφάνεια, προβλέποντας παράλληλα τη μη δημοσιοποίηση πληροφοριών σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις όπου απαιτείται εμπιστευτικότητα, όπως για παράδειγμα για λόγους προστασίας από κακόβουλες ενέργειες.

Άρθρο 22

Αυτό το άρθρο αποτελεί νέα διάταξη, η οποία εναρμονίζει περισσότερο την οδηγία με τη σύμβαση του Aarhus, καθώς απαιτεί από τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερομένων περιβαλλοντικών ΜΚΟ, έχει τη δυνατότητα να προσφεύγει διοικητικώς ή ενώπιον δικαστηρίου για να προσβάλει πράξεις ή παραλείψεις που ενδέχεται να παραβιάζουν τα δικαιώματά του σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες κατά το άρθρο 13 και το άρθρο 21 παράγραφος 1, ή σχετικά με τη διαβούλευση και τη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14.

Άρθρα 23 έως 26

Στο άρθρο 23 προβλέπεται ότι τα παραρτήματα I έως VII θα προσαρμόζονται στην τεχνική πρόοδο με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις (οι οποίες επίσης θα χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό κριτηρίων παρέκκλισης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 και τη χορήγηση παρεκκλίσεων για τις ουσίες που απαριθμούνται στο μέρος 3 του παραρτήματος I). Τα λοιπά άρθρα αποτελούν τυποποιημένες

διατάξεις που αφορούν την άσκηση της μεταβίβασης των εν λόγω εκτελεστικών εξουσιών, καθώς και τις διαδικασίες ανάκλησης και αντιρρήσεων.

Άρθρα 28 έως 31

Τα άρθρα αυτά αφορούν τη ενσωμάτωση της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, την έναρξη ισχύος της νέας οδηγίας και την κατάργηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ. Η ημερομηνία από την οποία τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την οδηγία, η 1η Ιουνίου 2015, είναι η ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται στο σύνολό του ο κανονισμός CLP.

Άλλα παραρτήματα

Το παράρτημα II περιέχει τα στοιχεία που πρέπει να αφορά η έκθεση ασφαλείας η οποία απαιτείται κατά το άρθρο 9. Το περιεχόμενο των διάφορων τμημάτων του παραρτήματος παραμένει σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητο σε σχέση με το παράρτημα II της οδηγίας 96/82/ΕΚ. Οι κυριότερες αλλαγές συνίστανται σε συμπληρωματικές απαιτήσεις όσον αφορά την πληροφόρηση: σχετικά με τις γειτονικές μονάδες, κυρίως ενόψει των πιθανών πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων, καθώς και άλλους εξωτερικούς κινδύνους και επικινδυνότητες, όπως είναι οι περιβαλλοντικοί κίνδυνοι και επικινδυνότητες (μέρος 1 σημείο Γ και μέρος 4 σημείο Α)· σχετικά με τα διδάγματα από ατυχήματα του παρελθόντος (μέρος 4 σημείο Γ)· και σχετικά με τον εξοπλισμό για τον περιορισμό των επιπτώσεων μεγάλων ατυχημάτων (μέρος 5 σημείο Α).

Το παράρτημα III αφορά τις πληροφορίες σχετικά με τα συστήματα διαχείρισης και τους οργανωτικούς παράγοντες που πρέπει να καλύπτει η έκθεση ασφαλείας. Οι κυριότερες αλλαγές συνίστανται στα εξής: αφαίρεση των παραπομπών στην ΠΠΜΑ· αποσαφήνιση ότι το σύστημα διαχείρισης της ασφαλείας θα πρέπει να είναι αναλογικό και ότι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα διεθνώς αναγνωρισμένα συστήματα όπως το ISO και το OSHAS και· συμπερίληψη της υποχρέωσης να αναφέρεται η νοοτροπία ασφαλείας. Μια άλλη αλλαγή είναι η αναφορά στην πιθανή χρήση των δεικτών επιδόσεων ασφαλείας, οι οποίοι είναι δυνατόν να αποτελέσουν αποτελεσματικό εργαλείο για τη βελτίωση της ασφαλείας και την ενίσχυση της παρακολούθησης, εκτίμησης και επιβολής, καθώς και για την πραγματοποίηση των αναγκαίων αλλαγών μετά τον έλεγχο και την επανεξέταση των συστημάτων διαχείρισης της ασφαλείας.

Στο παράρτημα IV καθορίζονται οι πληροφορίες που πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στα εσωτερικά και στα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης που απαιτούνται βάσει του άρθρου 11. Είναι ίδιο με το παράρτημα IV της οδηγίας 96/82/ΕΚ, εκτός του το ότι το πεδίο εφαρμογής του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης επεκτείνεται, προκειμένου να αναφέρεται σαφέστερα η αναγκαιότητα να λαμβάνονται υπόψη πιθανά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα και εξωτερικές ανασχετικές δράσεις για την αντιμετώπιση σεναρίων μεγάλων ατυχημάτων που έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Στο παράρτημα V απαριθμούνται οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο κοινό σύμφωνα με το άρθρο 13. Στις σημαντικότερες αλλαγές του καταλόγου απαιτήσεων που περιέχονται στο μέρος 1, που αφορά όλες τις μονάδες, συγκαταλέγονται: λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους μεγάλων ατυχημάτων, όπως αναφέρονται στην ΠΠΜΑ ή την έκθεση ασφαλείας (σημείο 5),

διενεργούμενοι έλεγχοι (σημείο 6) και που παρέχονται περαιτέρω πληροφορίες (σημείο 7). Στις αλλαγές του καταλόγου απαιτήσεων που περιέχονται στο μέρος 2, το οποίο αφορά τις μονάδες ανώτερης βαθμίδας, συγκαταλέγονται: η αναφορά των κυριότερων τύπων σεναρίων μεγάλων ατυχημάτων (σημείο 1), κατάλληλες πληροφορίες από το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης (σημείο 5) και, κατά περίπτωση, διασυννοριακές επιπτώσεις (σημείο 6).

Το παράρτημα VI παραμένει ουσιαστικά το ίδιο με εκείνο της ισχύουσας οδηγίας, απαριθμώντας τα κριτήρια για την αναφορά ατυχημάτων. Η μόνη αλλαγή είναι η ένταξη περισσότερων ατυχημάτων στο σύστημα γνωστοποίησης, με τη μείωση του κατώτερου ορίου της οριζόμενης στο σημείο 1.1 ποσότητας στο 1% της οριακής ποσότητας της κατηγορίας ανώτερης βαθμίδας.

Στο παράρτημα VII θα απαριθμούνται τα κριτήρια για τη χορήγηση παρεκκλίσεων σύμφωνα με το άρθρο 4. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, τα κριτήρια αυτά θα θεσπιστούν με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, έως τις 30 Ιουνίου 2013.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής¹,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,³

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2006 για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες⁴ θεσπίζει κανόνες για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων που ενδέχεται να προκύψουν από ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες και για τον περιορισμό των επιπτώσεών τους στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον.
- (2) Τα μεγάλα ατυχήματα συχνά έχουν σοβαρές συνέπειες, όπως αποδεικνύεται από τα ατυχήματα στο Seveso, στο Bhopal, στη Schweizerhalle, στο Enschede, στην Τουλούζη και στο Buncefield. Επιπλέον, είναι δυνατόν να επεκταθούν οι επιπτώσεις πέραν των εθνικών συνόρων. Κατά συνέπεια, είναι επιτακτικότερη η ανάγκη να διασφαλιστεί ότι λαμβάνονται τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα για την κατοχύρωση υψηλού επιπέδου προστασίας των πολιτών, των κοινοτήτων και του περιβάλλοντος σε όλη την Ένωση.

¹ ΕΕ C [...], [...], σ. [...].

² ΕΕ C [...], [...], σ. [...].

³ ΕΕ C [...], [...], σ. [...].

⁴ ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

- (3) Η οδηγία 96/82/EK έχει συμβάλει καθοριστικά στη μείωση της πιθανότητας και των επιπτώσεων των εν λόγω ατυχημάτων, βελτιώνοντας κατά συνέπεια τα επίπεδα προστασίας σε ολόκληρη την Ένωση. Από την επανεξέταση της οδηγίας επιβεβαιώθηκε ότι συνολικά οι υφιστάμενες διατάξεις είναι κατάλληλες για τον σκοπό για τον οποίον προορίζονται και ότι δεν απαιτούνται μεγάλες αλλαγές. Ωστόσο, το σύστημα που θεσπίστηκε με την οδηγία 96/82/EK πρέπει να προσαρμοστεί στις αλλαγές του ενωσιακού συστήματος κατάταξης των επικίνδυνων ουσιών στο οποίο παραπέμπει. Επιπλέον, θα πρέπει να αποσαφηνιστούν και να επικαιροποιηθούν αρκετές άλλες διατάξεις.
- (4) Είναι επομένως σκόπιμο να αντικατασταθεί η οδηγία 96/82/EK προκειμένου να διασφαλιστούν και να βελτιωθούν περαιτέρω τα υφιστάμενα επίπεδα προστασίας, με διατάξεις αποτελεσματικότερες και αποδοτικότερες και, όπου είναι δυνατόν, μειώνοντας τον περιττό διοικητικό φόρτο, με εξορθολογισμό ή απλούστευση χωρίς να διακυβεύεται η ασφάλεια. Ταυτόχρονα, οι νέες διατάξεις πρέπει να είναι σαφείς, συνεκτικές και εύκολα κατανοητές προκειμένου να συμβάλουν στη βελτίωση της εφαρμογής και της επιβολής.
- (5) Στη σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής του ΟΗΕ για την Ευρώπη σχετικά με τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων, η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ένωσης με την απόφαση 98/685/EK του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 1998 σχετικά με τη σύμβαση για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων⁵, προβλέπονται μέτρα σχετικά με την πρόληψη, την ετοιμότητα αντιμετώπισης και την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων που ενδέχεται να προκαλέσουν διασυνοριακές επιπτώσεις, καθώς και για τη διεθνή συνεργασία σε αυτόν τον τομέα. Με την οδηγία 96/82/EK ενσωματώνεται η σύμβαση στο δίκαιο της Ένωσης.
- (6) Τα μεγάλα ατυχήματα είναι δυνατόν να έχουν επιπτώσεις πέραν των συνόρων και το οικολογικό και οικονομικό κόστος ενός ατυχήματος βαρύνει όχι μόνο την πληγείσα μονάδα, αλλά και το οικείο κράτος μέλος. Επομένως, είναι απαραίτητη η λήψη μέτρων για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας σε ολόκληρη την Ένωση.
- (7) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας πρέπει να εφαρμόζονται τηρουμένων των διατάξεων της νομοθεσίας της Ένωσης όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία.
- (8) Ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών τους. Οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε άλλη νομοθεσία σε επίπεδο Ένωσης ή εθνικό, παρέχοντας ισοδύναμο επίπεδο ασφαλείας. Η Επιτροπή θα πρέπει ωστόσο να συνεχίσει να διασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν σημαντικά κενά στο υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο, ιδίως όσον αφορά νέους και αναδυόμενους κινδύνους από άλλες δραστηριότητες, και να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα όπου κρίνεται απαραίτητο.
- (9) Στο παράρτημα I της οδηγίας 96/82/EK απαριθμούνται οι επικίνδυνες ουσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, μεταξύ άλλων με παραπομπές σε ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν

⁵ ΕΕ L 326 της 3.12.1998, σ. 1.

την ταξινόμηση, τη συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών⁶ καθώς και της οδηγίας 1999/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων⁷. Οι εν λόγω οδηγίες έχουν αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, επισήμανση και συσκευασία των χημικών ουσιών και των μειγμάτων τους⁸, με τον οποίο εφαρμόζεται εντός της Ένωσης το παγκοσμίως εναρμονισμένο σύστημα (ΠΕΣ/GHS) ταξινόμησης και επισήμανσης των χημικών προϊόντων, που έχει εγκριθεί σε διεθνές επίπεδο στο πλαίσιο της δομής του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Με τον εν λόγω κανονισμό θεσπίζονται νέες τάξεις και κατηγορίες κινδύνου, οι οποίες αντιστοιχούν μόνο εν μέρει σε εκείνες που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο προγενέστερων ρυθμίσεων. Επομένως, πρέπει να τροποποιηθεί το παράρτημα Ι της οδηγίας 96/82/EK για να ευθυγραμμιστεί με τον εν λόγω κανονισμό, διατηρώντας παράλληλα τα υφιστάμενα επίπεδα προστασίας που προβλέπονται στην ίδια οδηγία.

- (10) Χρειάζεται ευελιξία ώστε να είναι δυνατή η τροποποίηση του παραρτήματος Ι για την αντιμετώπιση τυχόν ανεπιθύμητων επιπτώσεων από την ευθυγράμμιση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 και τις επακόλουθες προσαρμογές του εν λόγω κανονισμού που έχουν αντίκτυπο στην ταξινόμηση των επικίνδυνων ουσιών. Με βάση τα εναρμονισμένα κριτήρια που πρέπει να καταρτιστούν, θα είναι δυνατόν να επιτρέπονται παρεκκλίσεις για ουσίες οι οποίες, παρά την ταξινόμηση επικινδυνότητας τους, δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο ατυχήματος. Θα πρέπει επίσης να υπάρχει αντίστοιχος διορθωτικός μηχανισμός για την αντιμετώπιση των ουσιών που πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, λόγω του σοβαρού δυνητικού κινδύνου ατυχήματος από αυτές.
- (11) Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να έχουν τη γενική υποχρέωση να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων και τον μετριασμό των επιπτώσεών τους. Σε περιπτώσεις που οι επικίνδυνες ουσίες σε μονάδα υπερβαίνουν ορισμένες ποσότητες, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να παρέχει στην αρμόδια αρχή επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να τη διευκολύνει να ταυτοποιεί την μονάδα, τις υπάρχουσες σε αυτή επικίνδυνες ουσίες και τους πιθανούς κινδύνους. Ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει επίσης να συντάσσει και να κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή την πολιτική του για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων, όπου να καθορίζει τη συνολική προσέγγισή του και τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των κατάλληλων συστημάτων διαχείρισης της ασφαλείας, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων.
- (12) Για να μειωθεί ο κίνδυνος πολλαπλασιαστικών επιδράσεων, όταν η χωροθέτηση ή η εγγύτητα μονάδας αυξάνει την πιθανότητα και τη δυνατότητα μεγάλων ατυχημάτων ή επιδείνωσης των συνεπειών μεγάλων ατυχημάτων, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να συνεργάζονται για την ανταλλαγή των κατάλληλων πληροφοριών και την ενημέρωση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των γειτονικών μονάδων που ενδέχεται να επηρεαστούν.

⁶ ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1.

⁷ ΕΕ L 200 της 30.7.1999, σ. 1.

⁸ ΕΕ L 353 της 31.12.2008, σελ. 1.

- (13) Στις περιπτώσεις μονάδων με σημαντικές ποσότητες επικινδύνων ουσιών, προκειμένου ο φορέας εκμετάλλευσης να αποδείξει ότι έγιναν τα δέοντα για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων, την προετοιμασία σχεδίων έκτακτης ανάγκης και μέτρων αντιμετώπισης θα πρέπει να παρέχει στην αρμόδια αρχή πληροφορίες υπό μορφή έκθεσης ασφαλείας, η οποία να περιέχει λεπτομέρειες σχετικά με την μονάδα, τις υπάρχουσες επικίνδυνες ουσίες, τις εγκαταστάσεις ή τις αποθήκες, τα πιθανά μεγάλα ατυχήματα και τα διαθέσιμα διοικητικά συστήματα, με σκοπό να προληφθεί και να μειωθεί ο κίνδυνος μεγάλων ατυχημάτων και να καταστεί δυνατή η λήψη των αναγκαίων μέτρων περιορισμού των συνεπειών τους.
- (14) Προκειμένου να εξασφαλίζεται ετοιμότητα για περιστάσεις έκτακτης ανάγκης σε μονάδες με σημαντικές ποσότητες επικινδύνων ουσιών, είναι σημαντικό να καταρτίζονται εξωτερικά και εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης και να δημιουργούνται συστήματα που εξασφαλίζουν ότι τα σχέδια δοκιμάζονται και αναθεωρούνται όταν ενδείκνυται και ότι εφαρμόζονται στην περίπτωση μεγάλου ατυχήματος ή σχετικής απειλής. Θα πρέπει να ζητείται η γνώμη του προσωπικού της μονάδας όσον αφορά το εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης και του κοινού όσον αφορά το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης.
- (15) Για τη βελτίωση της προστασίας των κατοικημένων περιοχών, των περιοχών όπου συχνάζει το κοινό και των περιοχών με ιδιαίτερο φυσικό ενδιαφέρον ή ιδιαίτερη ευαισθησία, είναι αναγκαίο στις πολιτικές των κρατών μελών για τις χρήσεις γης ή και άλλες σχετικές πολιτικές να συνεκτιμάται η ανάγκη να διατηρούνται, μακροπρόθεσμα, οι κατάλληλες αποστάσεις μεταξύ των περιοχών αυτών και των μονάδων που ενέχουν τέτοιους κινδύνους και, όσον αφορά υπάρχουσες μονάδες, να ληφθούν πρόσθετα τεχνικά μέτρα ώστε να μην αυξάνεται η επικινδυνότητα για το κοινό. Κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη επαρκείς πληροφορίες και οι τεχνικές συμβουλές σχετικά με την επικινδυνότητα. Προκειμένου να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος, οι διαδικασίες θα πρέπει να ενσωματωθούν, όπου είναι δυνατόν, σε διαδικασίες που ορίζονται βάσει άλλης νομοθεσίας της Ένωσης.
- (16) Για να προωθηθεί η πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον, σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ένωσης με την απόφαση 2005/370/ΕΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος⁹, θα πρέπει να βελτιωθεί το επίπεδο και η ποιότητα των πληροφοριών που παρέχονται στο κοινό. Ειδικότερα, στα άτομα που είναι πιθανό να πληγούν από μεγάλο ατύχημα πρέπει να παρέχονται επαρκή στοιχεία προκειμένου να ενημερωθούν για να αντιδράσουν με τον ενδεδειγμένο τρόπο εάν αυτό συμβεί. Εκτός από την παροχή πληροφοριών με ενεργό τρόπο, χωρίς να χρειάζεται αίτημα από το κοινό και χωρίς να αποκλείονται άλλες μορφές διάδοσης, οι πληροφορίες θα πρέπει επιπλέον να διατίθενται σε μόνιμη βάση και να επικαιροποιούνται μέσω Διαδικτύου. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να υπάρχουν οι κατάλληλες δικλείδες ασφαλείας όσον αφορά την

⁹ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 1.

εμπιστευτικότητα, για την αντιμετώπιση, μεταξύ άλλων, των ανησυχιών σχετικά με την προστασία από κακόβουλες ενέργειες.

- (17) Η διαχείριση των πληροφοριών θα πρέπει να συνάδει με το Ενιαίο Σύστημα Πληροφοριών για το Περιβάλλον (ΕΣΠΠ-SEIS), μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε με ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Η πορεία προς το Ενιαίο Σύστημα Πληροφοριών για το Περιβάλλον (ΕΣΠΠ-SEIS)¹⁰. Θα πρέπει επίσης να συνάδει με την οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE)¹¹, καθώς και με τους κανόνες εφαρμογής της, με στόχο τη διευκόλυνση της ανταλλαγής των περιβαλλοντικών χωρικών πληροφοριών μεταξύ των οργανισμών του δημόσιου τομέα και την καλύτερη διευκόλυνση της πρόσβασης του κοινού στις χωρικές πληροφορίες σε ολόκληρη την Ένωση. Οι πληροφορίες θα πρέπει να διατηρούνται σε δημόσια προσβάσιμη βάση δεδομένων σε επίπεδο Ένωσης, η οποία θα διευκολύνει επίσης την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή.
- (18) Σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus, απαιτείται αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων προκειμένου το κοινό να έχει τη δυνατότητα να εκφράζει, και ο φορέας λήψης των αποφάσεων να λαμβάνει υπόψη, απόψεις και ανησυχίες που ενδεχομένως είναι σχετικές με τις εν λόγω αποφάσεις, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη λογοδοσία και τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και συμβάλλοντας στην ευαισθητοποίηση του κοινού για περιβαλλοντικά θέματα και στην υποστήριξη εκ μέρους του κοινού των αποφάσεων που λαμβάνονται. Οι ενδιαφερόμενοι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη προκειμένου να προστατεύεται το δικαίωμα διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία.
- (19) Για να εξασφαλίζεται η λήψη ενδεδειγμένων μέτρων αντιμετώπισης σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές και να τους κοινοποιεί τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκτίμηση των επιπτώσεων του ατυχήματος.
- (20) Για να εξασφαλίζεται η ανταλλαγή πληροφοριών και να αποφεύγονται ατυχήματα παρεμφερούς φύσεως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με μεγάλα ατυχήματα που συμβαίνουν στο έδαφός τους, ούτως ώστε η Επιτροπή να αναλύει τους κινδύνους και να διαχειρίζεται σύστημα διάδοσης πληροφοριών, ιδίως όσον αφορά τα μεγάλα ατυχήματα και τα διδάγματα που αποκομίστηκαν. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών θα πρέπει να καλύπτει επίσης «παρ' ολίγον ατυχήματα» τα οποία τα κράτη μέλη θεωρούν ότι παρουσιάζουν ιδιαίτερο τεχνικό ενδιαφέρον για την αποτροπή μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των επιπτώσεών τους.
- (21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν τις αρχές οι οποίες θα είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν ότι οι φορείς εκμετάλλευσης εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους. Όπου κρίνεται απαραίτητο, μία αρχή θα πρέπει να πρωτοστατεί στον συντονισμό των

¹⁰ COM (2008) 46 τελικό.

¹¹ EE L 107, 25.4.2007, σ. 1.

διάφορων αρχών ή άλλων φορέων που εμπλέκονται. Οι αρμόδιες αρχές και η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζονται σε δραστηριότητες για την ενίσχυση της εφαρμογής, όπως η ανάπτυξη της κατάλληλης καθοδήγησης και οι ανταλλαγές των βέλτιστων πρακτικών. Για την αποφυγή περιττού διοικητικού φόρτου, οι υποχρεώσεις ενημέρωσης θα πρέπει να ενσωματωθούν, όπου κρίνεται απαραίτητο, σε αυτές που ορίζονται βάσει άλλης νομοθεσίας της Ένωσης.

- (22) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία. Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή και επιβολή, θα πρέπει να υπάρχει σύστημα επιθεωρήσεων, το οποίο να συμπεριλαμβάνει πρόγραμμα επιθεωρήσεων σε τακτά χρονικά διαστήματα και έκτακτες επιθεωρήσεις. Κατά περίπτωση, οι επιθεωρήσεις θα πρέπει να συντονίζονται με εκείνες που ορίζονται βάσει άλλης νομοθεσίας της Ένωσης. Είναι σημαντικό να υπάρχουν επαρκώς καταρτισμένοι επιθεωρητές. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρέχουν την κατάλληλη στήριξη, χρησιμοποιώντας εργαλεία και μηχανισμούς για την ανταλλαγή πείρας και την εδραίωση της γνώσης και σε επίπεδο Ένωσης.
- (23) Θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης όσον αφορά την έγκριση κριτηρίων παρεκκλίσεων και τροποποιήσεων των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν κανόνες για τις εφαρμοστέες κυρώσεις σε περιπτώσεις παραβάσεων των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να διασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (25) Δεδομένου ότι οι στόχοι της οδηγίας, δηλαδή η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και τον περιορισμό των επιπτώσεών τους στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, με στόχο να διασφαλιστούν υψηλά επίπεδα προστασίας σε όλη την Ένωση με συνεπή και αποτελεσματικό τρόπο.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες ίσες ή ανώτερες από τις αναφερόμενες στο παράρτημα I μέρη 1 και 2.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα εξής:
 - α) στρατιωτικές μονάδες, εγκαταστάσεις ή αποθήκες·
 - β) κίνδυνοι από ιοντίζουσα ακτινοβολία·
 - γ) οδική, σιδηροδρομική, εσωτερική πλωτή, θαλάσσια ή αεροπορική μεταφορά και ενδιάμεση προσωρινή αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών εκτός των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης της φόρτωσης, εκφόρτωσης και μεταφόρτωσης από και προς άλλο μεταφορικό μέσο σε νηοδόχους, αποβάθρες και σιδηροδρομικούς σταθμούς διαλογής·
 - δ) μεταφορά επικίνδυνων ουσιών μέσω αγωγών, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών άντλησης, έξω από τις μονάδες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
 - ε) εκμετάλλευση (έρευνα, εξόρυξη και επεξεργασία) ορυκτών σε ορυχεία, λατομεία, ή μέσω γεωτρήσεων, εξαιρουμένης της υπόγειας αποθήκευσης φυσικού αερίου στα φυσικά πετρώματα και εγκαταλελειμμένα ορυχεία και των εργασιών χημικής και θερμικής επεξεργασίας και αποθήκευσης που σχετίζονται με τις εργασίες αυτές, στις οποίες υπεισέρχονται οι επικίνδυνες ουσίες που καθορίζονται στο παράρτημα I·
 - στ) υπεράκτια έρευνα και εκμετάλλευση ορυκτών, συμπεριλαμβανομένων των υδρογονανθράκων·
 - ζ) χώροι υγειονομικής ταφής αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της υπόγειας εναποθήκευσης αποβλήτων, εξαιρουμένων των εν ενεργεία μονάδων διάθεσης στείων, όπου συμπεριλαμβάνονται λίμνες ή λεκάνες συγκράτησης στείων που περιέχουν τις επικίνδυνες ουσίες οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα I, ιδίως όταν χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με τη χημική και θερμική επεξεργασία ορυκτών·
 - η) ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος 3.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «μονάδα», ο υπό έλεγχο φορέα εκμετάλλευσης συνολικός χώρος όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, σε

μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των κοινών ή συναφών υποδομών ή δραστηριοτήτων·

2. «μονάδα κατώτερης βαθμίδας», μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες ίσες ή μεγαλύτερες των ποσοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι μέρος 1 στήλη 2 και στο παράρτημα Ι μέρος 2 στήλη 2, αλλά μικρότερες των ποσοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι μέρος 1 στήλη 3 και στο παράρτημα Ι μέρος 2 στήλη 3·
3. «μονάδα ανώτερης βαθμίδας», μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες ίσες ή μεγαλύτερες των ποσοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι μέρος 1 στήλη 3 και στο παράρτημα Ι μέρος 2 στήλη 3·
4. «νέα μονάδα», μονάδα που είναι νεόδμητη ή δεν έχει ακόμα τεθεί σε λειτουργία·
5. «υφιστάμενη μονάδα», μονάδα που ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 96/82/EK·
6. «μεταγενέστερη μονάδα», μονάδα που λειτουργούσε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας αλλά δεν καλυπτόταν προηγουμένως από την οδηγία 96/82/EK και, κατά συνέπεια, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
7. «εγκατάσταση», τεχνικό υποσύνολο μονάδας όπου γίνεται παραγωγή, χρησιμοποίηση, χειρισμός ή αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της υπόγειας, και στο οποίο συγκαταλέγονται όλος ο εξοπλισμός, οι κατασκευές, οι αγωγοί, οι μηχανές, τα εργαλεία, οι ιδιωτικές σιδηροδρομικές διακλαδώσεις, οι νηοδόχοι, οι αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης που εξυπηρετούν την εγκατάσταση, οι προβλήτες, οι αποθήκες ή συναφείς κατασκευές, πλωτές ή μη, που χρειάζονται για τη λειτουργία της εγκατάστασης·
8. «φορέας εκμετάλλευσης», κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ή κατέχει τη μονάδα ή εγκατάσταση ή, αν προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, στο οποίο εκχωρήθηκε αποφασιστική οικονομική εξουσία επί της τεχνικής λειτουργίας της μονάδας ή εγκατάστασης·
9. «επικίνδυνη ουσία», ουσία ή μείγμα που απαριθμείται στο παράρτημα Ι μέρος 1 ή μέρος 2, υπό μορφή πρώτης ύλης, προϊόντος, παραπροϊόντος, καταλοίπου ή ενδιάμεσου προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων των ουσιών που ευλόγως αναμένεται να προκύψουν σε περίπτωση ατυχήματος·
10. «μείγμα», μείγμα ή διάλυμα που αποτελείται από δύο ή περισσότερες ουσίες·
11. «ύπαρξη επικίνδυνων ουσιών», η πραγματική ή προβλεπόμενη παρουσία επικίνδυνων ουσιών στη μονάδα ή η παρουσία επικίνδυνων ουσιών που τεκμαίρεται ότι ενδέχεται να προκύψουν από χημική βιομηχανική διαδικασία εκτός ελέγχου, σε ποσότητες ίσες ή μεγαλύτερες των ορίων που αναφέρονται στα μέρη 1 και 2 του παραρτήματος Ι·
12. «μεγάλο ατύχημα», συμβάν, όπως μεγάλη διαρροή, πυρκαγιά ή έκρηξη που προκύπτει από ανεξέλεγκτες εξελίξεις κατά τη λειτουργία οποιασδήποτε μονάδας καλυπτόμενης από την παρούσα οδηγία, το οποίο προκαλεί σοβαρούς κινδύνους, άμεσους ή απώτερους, για την ανθρώπινη υγεία, τα υλικά περιουσιακά στοιχεία ή το

περιβάλλον, εντός ή εκτός της μονάδας, και σχετίζεται με μία ή περισσότερες επικίνδυνες ουσίες·

13. «κίνδυνος», εγγενής ιδιότητα επικίνδυνης ουσίας ή φυσικής κατάστασης που ενδέχεται να βλάψει την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον·
14. «επικινδυνότητα», πιθανότητα συγκεκριμένης επίδρασης εντός δεδομένης χρονικής περιόδου ή υπό συγκεκριμένες συνθήκες·
15. «αποθήκευση», η παρουσία ποσότητας επικίνδυνων ουσιών με σκοπό την εναποθήκευση, την παράδοση προς ασφαλή φύλαξη ή την αποθεματοποίηση·
16. «κοινό», ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες αυτών·
17. «ενδιαφερόμενο κοινό», το κοινό το οποίο θίγεται ή ενδέχεται να θιγεί ή του οποίου διακυβεύονται συμφέροντα από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με τα ζητήματα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και τηρούν τις τυχόν εφαρμοστέες απαιτήσεις σύμφωνα με εθνική νομοθεσία·
18. «επιθεώρηση», όλες οι δράσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιτόπιων επισκέψεων, ελέγχων των εσωτερικών μέτρων, συστημάτων, εκθέσεων και εγγράφων παρακολούθησης, καθώς και κάθε απαραίτητης συνέχειας που δίδεται από την αρμόδια αρχή ή για λογαριασμό της, με σκοπό τον έλεγχο και την προώθηση της συμμόρφωσης των μονάδων με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Παρεκκλίσεις και ρήτρες διασφάλισης

1. Όταν αποδεικνύεται, με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, ότι συγκεκριμένες ουσίες που καλύπτονται από τα μέρη 1 ή 2 του παραρτήματος I δεν ενέχουν κίνδυνο να προκαλέσουν μεγάλο ατύχημα, ιδίως λόγω των φυσικής μορφής, των ιδιοτήτων, της ταξινόμησης, της συγκέντρωσης ή της τυποποιημένης συσκευασίας τους, η Επιτροπή δύναται να εντάξει τις εν λόγω ουσίες στο μέρος 3 του παραρτήματος I, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 24.
2. Όταν κράτος μέλος θεωρεί ότι επικίνδυνη ουσία που περιλαμβάνεται στο μέρος 1 ή 2 του παραρτήματος I δεν ενέχει κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος και είναι δυνατόν να συμπεριληφθεί στο μέρος 3 του παραρτήματος I, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το κοινοποιεί στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή ενημερώνει το φόρουμ που ορίζεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 σχετικά με τις εν λόγω κοινοποιήσεις.
3. Αν η αρμόδια αρχή πεισθεί, με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, ότι συγκεκριμένες ουσίες που υπάρχουν σε μεμονωμένη μονάδα ή σε οποιοδήποτε μέρος της και περιλαμβάνονται στα μέρη 1 ή 2 του

παραρτήματος I δεν ενέχουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος, λόγω των ειδικών συνθηκών που αφορούν τη μονάδα, όπως η φύση της συσκευασίας και ο περιορισμός των ουσιών ή η τοποθεσία και οι ποσότητες αυτών, το οικείο κράτος μέλος της αρμόδιας αρχής δύναται να αποφασίσει να μην εφαρμόσει στην εν λόγω μονάδα τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 7 έως 19 της παρούσας οδηγίας.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή κατάλογο των εν λόγω μονάδων, συμπεριλαμβανομένου καταλόγου των εν λόγω επικίνδυνων ουσιών. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αιτιολογεί την εξαίρεση.

Η Επιτροπή διαβιβάζει ανά έτος τους καταλόγους που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, στο φόρουμ που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για ενημέρωση.

4. Έως τις 30 Ιουνίου 2013, η Επιτροπή εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 24, με τις οποίες καθορίζει τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος άρθρου, αντίστοιχα, και για την ανάλογη τροποποίηση του παραρτήματος VII.
5. Όταν κράτος μέλος θεωρεί ότι επικίνδυνη ουσία που δεν περιλαμβάνεται στο μέρος 1 ή 2 του παραρτήματος I ενέχει κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα και ειδοποιεί σχετικά την Επιτροπή.

Η Επιτροπή ενημερώνει το φόρουμ που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για τις ειδοποιήσεις σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Κατά περίπτωση, η Επιτροπή δύναται να συμπεριλάβει στο μέρος 1 ή 2 του παραρτήματος I τις ουσίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 24.

Άρθρο 5

Γενικές υποχρεώσεις του φορέα εκμετάλλευσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο φορέας εκμετάλλευσης να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους στον άνθρωπο και στο περιβάλλον.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο φορέας εκμετάλλευσης να υποχρεούται να αποδεικνύει ανά πάσα στιγμή στην κατά το άρθρο 17 αρμόδια αρχή (εφεξής «αρμόδια αρχή»), ιδίως για τους σκοπούς των επιθεωρήσεων και ελέγχων του άρθρου 19, ότι έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα που προσδιορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Κοινοποίηση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον φορέα εκμετάλλευσης να διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή κοινοποίηση που να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) το όνομα ή την εμπορική επωνυμία του φορέα εκμετάλλευσης και την πλήρη διεύθυνση της σχετικής μονάδας·
 - β) την έδρα του φορέα εκμετάλλευσης και την πλήρη διεύθυνση·
 - γ) το ονοματεπώνυμο ή την ιδιότητα του υπεύθυνου της μονάδας, αν δεν είναι ο αναφερόμενος στο στοιχείο α)·
 - δ) επαρκείς πληροφορίες για την ταυτοποίηση των σχετικών επικίνδυνων ουσιών ή της κατηγορίας τους·
 - ε) την ποσότητα και τη φυσική μορφή της ή των σχετικών επικίνδυνων ουσιών·
 - στ) τη δραστηριότητα που ασκείται ή προβλέπεται στη μονάδα ή στην αποθήκη
 - ζ) το άμεσο περιβάλλον της μονάδας, στοιχεία ικανά να προκαλέσουν μεγάλο ατύχημα ή να επιδεινώσουν τις συνέπειές του, καθώς και λεπτομέρειες σχετικά με τις γειτονικές μονάδες, είτε αυτές καλύπτονται από την παρούσα οδηγία είτε όχι, καθώς και σχετικά με άλλες τοποθεσίες, περιοχές και έργα που θα ήταν δυνατόν να αυξήσουν την επικινδυνότητα ή τις συνέπειες μεγάλου ατυχήματος και των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων.
2. Η κοινοποίηση αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή εντός των ακόλουθων προθεσμιών:
 - α) για νέες μονάδες, εντός εύλογης προθεσμίας πριν από την έναρξη της κατασκευής ή λειτουργίας,
 - β) για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,
 - γ) για τις μεταγενέστερες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στη σχετική μονάδα.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις υφιστάμενες μονάδες αν ο φορέας εκμετάλλευσης έχει ήδη αποστείλει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, και οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτήν πληρούν την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και παραμένουν αμετάβλητες.
4. Ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) ουσιαστική αύξηση της ποσότητας ή ουσιαστική μεταβολή της φύσης ή της φυσικής μορφής της υπάρχουσας επικίνδυνης ουσίας, όπως δήλωσε ο φορέας

εκμετάλλευσης με την κοινοποίηση που υπέβαλε κατά την παράγραφο 1, ή μεταβολή των διεργασιών χρήσης της,

- β) μετατροπή μονάδας ή εγκατάστασης, η οποία ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος,
 - γ) οριστική παύση λειτουργίας της εγκατάστασης.
5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, ο φορέας εκμετάλλευσης επανεξετάζει περιοδικά και, όταν χρειάζεται, επικαιροποιεί την κοινοποίηση, τουλάχιστον ανά πενταετία. Ο φορέας εκμετάλλευσης αποστέλλει χωρίς καθυστέρηση την επικαιροποιημένη κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 7

Πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον φορέα εκμετάλλευσης να συντάσσει έγγραφο στο οποίο καθορίζεται η πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων (εφεξής: «ΠΠΜΑ») και να διασφαλίζει την ορθή εφαρμογή της. Η ΠΠΜΑ καταρτίζεται εγγράφως. Η ΠΠΜΑ είναι σχεδιασμένη για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Η ΠΠΜΑ είναι ανάλογη προς τους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος. Η ΠΠΜΑ περιλαμβάνει τους γενικούς στόχους και τις αρχές δράσης του φορέα εκμετάλλευσης, τον ρόλο και την ευθύνη της διοίκησης του φορέα εκμετάλλευσης και αναφέρει τη νοοτροπία ασφαλείας για τον έλεγχο των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων.
2. Η ΠΠΜΑ αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή εντός των ακόλουθων προθεσμιών:
 - α) για νέες μονάδες, εντός εύλογης προθεσμίας πριν από την έναρξη της κατασκευής ή λειτουργίας,
 - β) για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,
 - γ) για τις μεταγενέστερες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στη σχετική μονάδα.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις υφιστάμενες μονάδες, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης έχει ήδη καταρτίσει γραπτώς την ΠΠΜΑ και την έχει αποστείλει στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, και οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτήν πληρούν την παράγραφο 1 και παραμένουν αμετάβλητες.
4. Ο φορέας εκμετάλλευσης επανεξετάζει περιοδικά και, όταν χρειάζεται, επικαιροποιεί την ΠΠΜΑ, τουλάχιστον ανά πενταετία. Ο φορέας εκμετάλλευσης αποστέλλει χωρίς καθυστέρηση την επικαιροποιημένη ΠΠΜΑ στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 8

Πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή, χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που παρέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 9 ή μέσω επιθεωρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 19, να καθορίζει όλες τις μονάδες ή ομάδες μονάδων κατώτερης και ανώτερης βαθμίδας όπου η πιθανότητα και η δυνατότητα ή οι συνέπειες μεγάλου ατυχήματος ενδέχεται να αυξάνονται λόγω της θέσης και της εγγύτητας αυτών των μονάδων, καθώς και τους καταλόγους επικίνδυνων ουσιών.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φορείς εκμετάλλευσης των μονάδων που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1:
 - α) να ανταλλάσσουν με τον ενδεδειγμένο τρόπο οι κατάλληλες πληροφορίες που καθιστούν δυνατό να συνεκτιμούνται δεόντως για τις εν λόγω μονάδες η φύση και η έκταση του συνολικού κινδύνου μεγάλου ατυχήματος στις οικείες ΠΠΜΑ, στα συστήματα διαχείρισης της ασφαλείας, στις εκθέσεις ασφαλείας και στα εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης·
 - β) να συνεργάζονται για την ενημέρωση του κοινού και των γειτονικών μονάδων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, καθώς και για την παροχή πληροφοριών στην αρμόδια αρχή κατά την κατάρτιση εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

Άρθρο 9

Έκθεση ασφαλείας

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον φορέα εκμετάλλευσης μονάδας ανώτερης βαθμίδας να καταρτίζει έκθεση ασφαλείας με σκοπό:
 - α) να καταδεικνύεται ότι εφαρμόζεται, σύμφωνα με τα στοιχεία του παραρτήματος III, πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και σύστημα διαχείρισης της ασφαλείας προς υλοποίησή της·
 - β) να καταδεικνύεται ότι έχουν προσδιοριστεί οι κίνδυνοι μεγάλου ατυχήματος και τα σενάρια πιθανών μεγάλων ατυχημάτων και ότι έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη και τον περιορισμό των συνεπειών τους στον άνθρωπο και το περιβάλλον·
 - γ) να καταδεικνύεται ότι παρέχουν επαρκή αξιοπιστία και ασφάλεια ο σχεδιασμός, η κατασκευή, η λειτουργία και η συντήρηση κάθε εγκατάστασης, αποθήκης, εξοπλισμού και υποδομής που αφορούν τη λειτουργία της και έχουν σχέση με τους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος εντός της μονάδας,
 - δ) να καταδεικνύεται ότι έχουν καταρτιστεί εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης και παρέχουν τις πληροφορίες που καθιστούν δυνατή την κατάρτιση του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης·

- ε) να εξασφαλίζεται επαρκής πληροφόρηση των αρμόδιων αρχών, ώστε να είναι σε θέση να αποφασίζουν για την χωροθέτηση νέων δραστηριοτήτων ή έργων κοντά σε υπάρχουσες μονάδες.
2. Η έκθεση ασφαλείας περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία και τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II. Αναφέρονται σε αυτήν οι ονομασίες των σχετικών οργανισμών που συμμετέχουν στην εκπόνηση της έκθεσης. Η έκθεση περιέχει επίσης ενημερωμένο κατάλογο των επικίνδυνων ουσιών που υπάρχουν στη μονάδα.
3. Η έκθεση ασφαλείας αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή εντός των ακόλουθων προθεσμιών:
- α) για νέες μονάδες, εντός εύλογης προθεσμίας πριν από την έναρξη της κατασκευής ή λειτουργίας,
- β) για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,
- γ) για τις μεταγενέστερες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στη σχετική μονάδα.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις υφιστάμενες μονάδες, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης έχει ήδη αποστείλει την έκθεση ασφαλείας στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, και οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε αυτήν πληρούν τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου και παραμένουν αμετάβλητες.
5. Ο φορέας εκμετάλλευσης επανεξετάζει περιοδικά και, όταν χρειάζεται, επικαιροποιεί την έκθεση ασφαλείας, τουλάχιστον ανά πενταετία.
- Επιπλέον, ο φορέας εκμετάλλευσης επανεξετάζει και, όταν χρειάζεται, επικαιροποιεί την έκθεση ασφαλείας οποιαδήποτε άλλη στιγμή, με δική του πρωτοβουλία ή μετά από αίτημα της αρμόδιας αρχής, όταν το δικαιολογούν νέα δεδομένα ή νέες τεχνολογικές γνώσεις σχετικά με την ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της γνώσης που προκύπτει από την ανάλυση των ατυχημάτων ή, στο μέτρο του δυνατού, των «παρ' ολίγον ατυχημάτων», και της εξέλιξης των γνώσεων σχετικά με την εκτίμηση των κινδύνων.
- Η επικαιροποιημένη έκθεση ασφαλείας αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή χωρίς καθυστέρηση.
6. Προτού ο φορέας εκμετάλλευσης αρχίσει την κατασκευή ή την εκμετάλλευση ή, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 σημεία β) και γ) και στην παράγραφο 5, η αρμόδια αρχή, εντός εύλογων προθεσμιών από την παραλαβή της έκθεσης:
- α) ανακοινώνει στον φορέα εκμετάλλευσης τα συμπεράσματά της από την εξέταση της έκθεσης ασφαλείας,
- β) απαγορεύει την έναρξη λειτουργίας ή τη συνέχιση της εκμετάλλευσης της εν λόγω μονάδας, σύμφωνα με το άρθρο 18.

7. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν για τις μονάδες κατώτερης βαθμίδας την εφαρμογή της ΠΠΜΑ μέσω συστήματος διαχείρισης της ασφαλείας ανάλογου προς τους κινδύνους σοβαρού ατυχήματος και την πολυπλοκότητα της οργάνωσης ή των δραστηριοτήτων της μονάδας.

Άρθρο 10

Μετατροπές εγκατάστασης, μονάδας ή αποθήκης

Σε περίπτωση μετατροπής εγκατάστασης, μονάδας, αποθήκης ή διεργασίας παραγωγής ή της φύσης ή των ποσοτήτων επικίνδυνων ουσιών που ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο φορέας εκμετάλλευσης:

- α) να επανεξετάσει και, εάν χρειάζεται, να αναθεωρήσει την ΠΠΜΑ·
- β) να επανεξετάσει και, εάν χρειάζεται, να αναθεωρήσει την έκθεση ασφαλείας και τα συστήματα διαχείρισης της ασφαλείας και τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 και να ενημερώσει την αρμόδια αρχή για τις λεπτομέρειες της εν λόγω αναθεώρησης πριν από την εν λόγω μετατροπή.

Άρθρο 11

Σχέδια έκτακτης ανάγκης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για κάθε μονάδα ανώτερης βαθμίδας:
- α) ο φορέας εκμετάλλευσης να καταρτίζει εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν εντός της μονάδας·
 - β) ο φορέας εκμετάλλευσης να παρέχει τις απαραίτητες πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές ώστε αυτές να είναι σε θέση να καταρτίσουν εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης·
 - γ) οι αρχές που έχουν οριστεί για τον σκοπό αυτό από το κράτος μέλος, να καταρτίζουν, εντός ενός έτους από την παραλαβή των πληροφοριών από τον φορέα εκμετάλλευσης σύμφωνα με το στοιχείο β), εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται εκτός της μονάδας.
2. Οι επιχειρήσεις συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 1 εντός των ακόλουθων χρονικών ορίων:
- α) για τις νέες μονάδες, πριν από την έναρξη της λειτουργίας·
 - β) για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, εκτός αν το εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης που καταρτίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας κατά την ημερομηνία αυτή, καθώς και οι πληροφορίες που

περιλαμβάνονται σε αυτό, συμφωνούν με τον παρόν άρθρο και δεν μεταβάλλονται.

γ) για τις μεταγενέστερες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στη σχετική μονάδα.

3. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης καθορίζονται με τους ακόλουθους στόχους:

α) τον περιορισμό και τη θέση υπό έλεγχο περιστατικών, ούτως ώστε να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις τους και να περιορίζονται οι βλάβες που προκαλούνται στον άνθρωπο, στο περιβάλλον και οι υλικές ζημιές,

β) την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων προστασίας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος από τις επιδράσεις μεγάλων ατυχημάτων,

γ) την ανακοίνωση των αναγκαίων πληροφοριών στο κοινό και στις οικείες υπηρεσίες ή αρχές της περιοχής,

δ) την αποκατάσταση και τον καθαρισμό του περιβάλλοντος μετά από μεγάλο ατύχημα.

Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης περιέχουν τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV.

4. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία να καταρτίζονται ύστερα από διαβούλευση με το προσωπικό που απασχολείται εντός της μονάδας, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού επί μακρόν εργαζομένου προσωπικού υπεργολαβίας, και να ζητείται η γνώμη του κοινού για τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης όταν αυτά εκπονούνται ή επικαιροποιούνται. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διαβούλευση με το κοινό να συνάδει με το άρθρο 14.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα εσωτερικά και τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης να επανεξετάζονται, να δοκιμάζονται και, όταν χρειάζεται, να αναθεωρούνται και να επικαιροποιούνται από τους φορείς εκμετάλλευσης και τις κοινοποιημένες αρχές, ανά ενδεδειγμένα χρονικά διαστήματα όχι μεγαλύτερα των τριών ετών. Η επανεξέταση λαμβάνει υπόψη τις μετατροπές στις σχετικές μονάδες ή εντός των οικείων υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης, οι νέες τεχνικές γνώσεις και οι γνώσεις που αφορούν την αντιμετώπιση μεγάλων ατυχημάτων.

Όσον αφορά τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να διευκολύνεται η αυξημένη συνεργασία κατά την παροχή βοήθειας πολιτικής προστασίας σε σοβαρές περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα σχέδια έκτακτης ανάγκης να εφαρμόζονται χωρίς καθυστέρηση από τον φορέα εκμετάλλευσης και, ενδεχομένως, από την αρμόδια αρχή που ορίζεται για τον σκοπό αυτό σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος ή σε περίπτωση ανεξέλεγκτου συμβάντος τέτοιου ώστε ευλόγως να αναμένεται ότι θα καταλήξει σε μεγάλο ατύχημα.

7. Η αρμόδια αρχή δύναται να αποφασίσει, με βάση τις πληροφορίες της έκθεσης ασφαλείας, ότι δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 σχετικά με την υποχρέωση κατάρτισης εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης.

Η αρμόδια αρχή αιτιολογεί την απόφασή της.

Άρθρο 12

Σχεδιασμός χρήσεων γης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι στόχοι της πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και του περιορισμού των συνεπειών τους στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον να λαμβάνονται υπόψη στις πολιτικές χρήσης γης ή άλλες σχετικές πολιτικές. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν αυτούς τους στόχους ελέγχοντας:
- α) τη χωροθέτηση νέων μονάδων·
 - β) τις μετατροπές στις υπάρχουσες μονάδες οι οποίες καλύπτονται από το άρθρο 10·
 - γ) τα νέα χωροταξικά έργα κοντά σε υφιστάμενες μονάδες, όπως συνδέσεις μεταφορών, χώροι όπου συχνάζει το κοινό και οικιστικές ζώνες, όταν η χωροθέτηση ή τα έργα ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος ή να επιδεινώσουν τις συνέπειές του.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε στις πολιτικές χρήσης γης ή και σε άλλες σχετικές πολιτικές και στις διαδικασίες εφαρμογής αυτών να συνεκτιμάται μακροπρόθεσμα η ανάγκη:
- α) να τηρούνται κατάλληλες αποστάσεις ασφαλείας μεταξύ των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και των οικιστικών ζωνών, των κτιρίων και των ζωνών δημόσιας χρήσης, του κύριου δικτύου μεταφορών στο μέτρο του δυνατού, και των χώρων αναψυχής·
 - β) να προστατεύονται οι περιοχές ιδιαίτερης φυσικής ευαισθησίας ή ενδιαφέροντος κοντά στις μονάδες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, με κατάλληλες αποστάσεις ασφαλείας ή άλλα κατάλληλα μέτρα, όπου χρειάζεται·
 - γ) στην περίπτωση υφιστάμενων μονάδων, να λαμβάνονται πρόσθετα τεχνικά μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 5, ώστε να μην αυξάνεται η επικινδυνότητα για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλες οι αρμόδιες αρχές και υπηρεσίες σχεδιασμού που έχουν εξουσία λήψης αποφάσεων σε αυτόν τον τομέα να θεσπίζουν κατάλληλες διαδικασίες διαβούλευσης για να διευκολύνουν την εφαρμογή των πολιτικών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι διαδικασίες οργανώνονται κατά τρόπον ώστε, όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις, να διασφαλίζεται ότι οι φορείς εκμετάλλευσης παρέχουν επαρκείς πληροφορίες για την επικινδυνότητα της μονάδας

και υπάρχουν τεχνικές συμβουλές σχετικά με την εν λόγω επικινδυνότητα, βασιζόμενες σε συγκεκριμένη για την κάθε περίπτωση μελέτη ή γενικά κριτήρια.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε φορέας εκμετάλλευσης μονάδας κατώτερης βαθμίδας να παρέχει, κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής, επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την επικινδυνότητα της μονάδας οι οποίες απαιτούνται για τον σχεδιασμό χρήσεων γης.

4. Οι απαιτήσεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ¹² του Συμβουλίου και της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³. Τα κράτη μέλη προβλέπουν, όταν είναι δυνατόν και ενδείκνυται, συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες, ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου και οι απαιτήσεις των εν λόγω οδηγιών, μεταξύ άλλων, προκειμένου να αποφεύγεται η αλληλοεπικάλυψη των εκτιμήσεων ή διαβουλεύσεων.

Άρθρο 13

Ενημέρωση του κοινού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα V να είναι μονίμως διαθέσιμες στο κοινό, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής μορφής τους. Οι πληροφορίες επανεξετάζονται και, όταν χρειάζεται, επικαιροποιούνται, τουλάχιστον μια φορά ανά έτος.
2. Για μονάδες ανώτερης βαθμίδας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι:
 - α) όλα τα πρόσωπα που ενδέχεται να πληγούν από μεγάλο ατύχημα λαμβάνουν τακτικά και με την πλέον ενδεδειγμένη μορφή, χωρίς να χρειάζεται να τις ζητήσουν, πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα ασφαλείας και την απαιτούμενη συμπεριφορά σε περίπτωση ατυχήματος·
 - β) η έκθεση ασφαλείας τίθεται στη διάθεση του κοινού μετά από αίτημα, με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 3· στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 21 παράγραφος 3, τίθεται στη διάθεση του κοινού τροποποιημένη έκθεση με τη μορφή περίληψης μη τεχνικού περιεχομένου, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τις γενικές πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους μεγάλων ατυχημάτων, τις πιθανές επιδράσεις και την απαιτούμενη συμπεριφορά σε περίπτωση ατυχήματος·
 - γ) ο κατάλογος των επικίνδυνων ουσιών τίθεται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού μετά από αίτημα, με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 3.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου περιλαμβάνουν τουλάχιστον αυτές που αναφέρονται στο παράρτημα V. Εξάλλου, οι εν λόγω πληροφορίες παρέχονται σε όλους τους χώρους υποδοχής κοινού, συμπεριλαμβανομένων των σχολείων και των νοσοκομείων, καθώς και σε όλες τις

¹² ΕΕ L 175 της 05.07.1985, σ. 40

¹³ ΕΕ L 197, 21.7.2001, σ. 30

γειτονικές μονάδες στην περίπτωση μονάδων που καλύπτονται από το άρθρο 8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες παρέχονται, επανεξετάζονται περιοδικά και επικαιροποιούνται τουλάχιστον ανά πενταετία.

3. Τα αιτήματα πρόσβασης στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α), β) και γ) εξετάζονται σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴.
4. Κάθε κράτος μέλος θέτει στη διάθεση των κρατών μελών τα οποία είναι πιθανόν να υποστούν τις διασυνοριακές επιδράσεις μεγάλου ατυχήματος σε μονάδα κατά το άρθρο 9, επαρκείς πληροφορίες ώστε τα εν λόγω κράτη μέλη να δύνανται να εφαρμόσουν, κατά περίπτωση, όλες τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 11 και 12 και του παρόντος άρθρου.
5. Όταν κράτος μέλος κρίνει ότι μονάδα που βρίσκεται κοντά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους δεν δημιουργεί κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος πέραν της περιμέτρου της κατά το άρθρο 11 παράγραφος 6 και, επομένως, δεν απαιτείται εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, ενημερώνει σχετικά το άλλο κράτος μέλος.
6. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21.

Άρθρο 14

Δημόσια διαβούλευση και συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το κοινό να έχει τη δυνατότητα να εκφέρει γνώμη σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:
 - α) τον σχεδιασμό νέων μονάδων, σύμφωνα με το άρθρο 12·
 - β) τις μετατροπές υπάρχουσών μονάδων βάσει του άρθρου 10, όταν οι προβλεπόμενες μετατροπές υπόκεινται στις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά τον σχεδιασμό·
 - γ) τα νέα έργα κοντά σε υπάρχουσες μονάδες, όταν η χωροθέτηση των έργων ενδέχεται να αυξήσει τον κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος ή να επιδεινώσει τις συνέπειές του, σύμφωνα με το άρθρο 12·
 - δ) εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ).
2. Σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων ή, το αργότερο, μόλις οι πληροφορίες είναι ευλόγως δυνατό να παρασχεθούν, ενημερώνεται το κοινό, είτε με ανακοινώσεις είτε με άλλα πρόσφορα μέσα, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων όπου αυτά είναι διαθέσιμα, σχετικά με:
 - α) τα ζητήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1·

¹⁴ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σελ. 26.

- β) κατά περίπτωση, το γεγονός ότι μια απόφαση υπόκειται σε εθνική ή διασυνοριακή εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή σε διαβουλεύσεις μεταξύ κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4·
 - γ) τα στοιχεία της αρμόδιας αρχής που είναι υπεύθυνη για τη λήψη της απόφασης, της αρμόδιας αρχής από την οποία είναι δυνατόν να ζητηθούν πληροφορίες, της αρμόδιας αρχής στην οποία είναι δυνατόν να υποβληθούν παρατηρήσεις ή ερωτήματα, καθώς και τις λεπτομέρειες του χρονοδιαγράμματος για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων ή ερωτημάτων·
 - δ) τη φύση των πιθανών αποφάσεων ή, εάν υπάρχει, το σχέδιο απόφασης·
 - ε) το χρονοδιάγραμμα και τους τόπους, ή τα μέσα, που προβλέπονται για την παροχή των σχετικών πληροφοριών·
 - ς) λεπτομέρειες σχετικά με τη ρύθμιση της συμμετοχής του κοινού και τη διαβούλευση με αυτό σύμφωνα με την παράγραφο 5.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε εύλογο χρονικό διάστημα, τίθενται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τα ακόλουθα:
- α) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, οι κύριες εκθέσεις και συμβουλές που είναι στη διάθεση της αρμόδιας αρχής ή αρχών κατά τη χρονική στιγμή που ενημερώνεται το ενδιαφερόμενο κοινό σύμφωνα με την παράγραφο 2·
 - β) σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/4/ΕΚ, πληροφορίες πλην εκείνων οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 2 και έχουν σχέση με την εν λόγω απόφαση και καθίστανται διαθέσιμες μόνο αφού προηγηθεί η ενημέρωση του ενδιαφερόμενου κοινού κατά την παράγραφο 2.
4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να έχει το δικαίωμα να διατυπώσει σχόλια και απόψεις προς την αρμόδια αρχή πριν από τη λήψη απόφασης και τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διενεργούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 συνεκτιμούνται δεόντως κατά τη λήψη της απόφασης.
5. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις για την ενημέρωση του κοινού και τη διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό καθορίζονται από τα κράτη μέλη.
- Προβλέπονται εύλογα χρονικά πλαίσια για τα διάφορα στάδια, ώστε να παρέχεται επαρκής χρόνος ώστε το κοινό να ενημερώνεται και το ενδιαφερόμενο κοινό να προετοιμαστεί και να συμμετάσχει αποτελεσματικά στη διαδικασία λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου.
6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν λαμβάνονται οι σχετικές αποφάσεις, η αρμόδια αρχή να θέτει στη διάθεση του κοινού:
- α) το περιεχόμενο της απόφασης και τους λόγους στους οποίους βασίζεται, συμπεριλαμβανομένων τυχόν μετέπειτα επικαιροποιήσεων·

- β) τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διεξήχθησαν πριν από τη λήψη της απόφασης και επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο συνεκτιμήθηκαν στην εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 15

Πληροφορίες που παρέχει ο φορέας εκμετάλλευσης μετά από μεγάλο ατύχημα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, το συντομότερο δυνατόν ύστερα από ένα μεγάλο ατύχημα, ο φορέας εκμετάλλευσης να υποχρεούται, με τον καταλληλότερο τρόπο:
 - α) να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές·
 - β) να παρέχει στις αρμόδιες αρχές, μόλις είναι διαθέσιμες, πληροφορίες σχετικά με:
 - (i) τις περιστάσεις του ατυχήματος·
 - (ii) τις ενεχόμενες επικίνδυνες ουσίες·
 - (iii) τα διαθέσιμα στοιχεία για την εκτίμηση των επιδράσεων του ατυχήματος στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον·
 - (iv) τα ληφθέντα μέτρα έκτακτης ανάγκης·
 - γ) να πληροφορεί τις αρμόδιες αρχές σχετικά με τα προβλεπόμενα μέτρα για:
 - (i) την αντιμετώπιση των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιδράσεων του ατυχήματος·
 - (ii) την αποφυγή επανάληψης τέτοιου ατυχήματος·
 - δ) να επικαιροποιεί τις παρεχόμενες πληροφορίες, σε περίπτωση που διεξοδικότερη διερεύνηση αποκαλύψει πρόσθετα στοιχεία τα οποία μεταβάλλουν τις εν λόγω πληροφορίες ή τα συμπεράσματα που συνάχθηκαν.
2. Τα κράτη μέλη αναθέτουν στην αρμόδια αρχή:
 - α) να εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται επείγοντα μέτρα και τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα που ενδεχομένως κρίνονται αναγκαία·
 - β) να συγκεντρώνει, με επιθεωρήσεις, έρευνες ή άλλως, τις απαραίτητες πληροφορίες για να αναλύονται πλήρως τεχνικές, οργανωτικές και διοικητικές πτυχές μεγάλου ατυχήματος·
 - γ) να προβαίνει στις ενδεδειγμένες ενέργειες ώστε να εξασφαλίζει ότι ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα αποκατάστασης· και
 - δ) να διατυπώνει συστάσεις για μελλοντικά προληπτικά μέτρα.

Πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη μετά από μεγάλο ατύχημα

1. Για την πρόληψη και τον μετριασμό των επιπτώσεων μεγάλων ατυχημάτων, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, σχετικά με τα μεγάλα ατυχήματα που πληρούν τα κριτήρια του παραρτήματος VI και συνέβησαν στο έδαφός τους. Παρέχουν στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) κράτος μέλος, ονομασία και διεύθυνση της αρχής που είναι υπεύθυνη για την έκθεση·
 - β) ημερομηνία, ώρα και τόπος του μεγάλου ατυχήματος, καθώς και πλήρης ονομασία του φορέα εκμετάλλευσης και διεύθυνση της συγκεκριμένης μονάδας·
 - γ) σύντομη περιγραφή των περιστάσεων του ατυχήματος, με μνεία των ενεχόμενων επικινδύνων ουσιών, και των αμέσων επιδράσεων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον·
 - δ) σύντομη περιγραφή των ληφθέντων μέτρων έκτακτης ανάγκης και των απαραίτητων αμέσων προφυλάξεων για την αποφυγή επανάληψης του ατυχήματος.
2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα αποτελέσματα της ανάλυσής τους και διατυπώνουν συστάσεις, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός ενός έτους από την ημερομηνία του ατυχήματος, χρησιμοποιώντας τη βάση δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 5.

Η υποβολή των πληροφοριών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο από τα κράτη μέλη επιτρέπεται να καθυστερήσει μόνο προκειμένου να καταστεί δυνατή η ολοκλήρωση των νομικών διαδικασιών, οσάκις η εν λόγω υποβολή πληροφοριών ενδέχεται να επηρεάσει τις εν λόγω διαδικασίες.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει μορφή παροχής πληροφοριών, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν την εν λόγω μορφή για την παροχή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 2.
4. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στη Επιτροπή την ονομασία και τη διεύθυνση κάθε οργανισμού ο οποίος ενδεχομένως διαθέτει πληροφορίες για μεγάλα ατυχήματα και είναι σε θέση να συμβουλευτεί τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών που πρέπει να επέμβουν σε περίπτωση τέτοιου ατυχήματος.

Αρμόδια αρχή

1. Με την επιφύλαξη των ευθυνών του φορέα εκμετάλλευσης, τα κράτη μέλη συγκροτούν ή διορίζουν την ή τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των καθηκόντων που καθορίζει η παρούσα οδηγία και, ενδεχομένως, τους

οργανισμούς που επικουρούν την ή τις αρμόδιες αρχές σε τεχνικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη που συγκροτούν ή διορίζουν περισσότερες από μια αρμόδιες αρχές, διορίζουν την αρμόδια αρχή που αναλαμβάνει την ευθύνη να διασφαλίζει τον συντονισμό των διαδικασιών για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

2. Η Επιτροπή συγκαλεί σε τακτά διαστήματα φόρουμ το οποίο αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Οι αρμόδιες αρχές και η Επιτροπή συνεργάζονται σε δραστηριότητες για την υποστήριξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να αποδέχονται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισοδύναμες πληροφορίες τις οποίες υποβάλλουν φορείς εκμετάλλευσης σύμφωνα με τη λοιπή νομοθεσία της Ένωσης και οι οποίες πληρούν οποιεσδήποτε από τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή μεριμνεί ώστε να τηρούνται οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 18

Απαγόρευση λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας μονάδας, εγκατάστασης ή αποθήκης, ή τμήματός τους, εάν τα μέτρα που έλαβε ο φορέας εκμετάλλευσης με σκοπό για την πρόληψη ή τον μετριασμό των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος είναι σαφώς ανεπαρκή.

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαγορεύουν τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας μονάδας, εγκατάστασης ή αποθήκης, ή τμήματός τους, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν έχει υποβάλει εμπροθέσμως την κοινοποίηση, τις εκθέσεις ή τις λοιπές πληροφορίες που απαιτούνται βάσει της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φορείς εκμετάλλευσης να έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν ενώπιον αρμόδιου σώματος οριζόμενου από την εθνική νομοθεσία και διαδικασίες, κατά της απόφασης απαγόρευσης την οποία λαμβάνει αρμόδια αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 19

Επιθεωρήσεις

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να οργανώνουν σύστημα επιθεωρήσεων.
2. Οι επιθεωρήσεις αρμόζουν στον τύπο της συγκεκριμένης μονάδας. Δεν εξαρτώνται από την παραλαβή της έκθεσης ασφαλείας ή άλλων εκθέσεων. Οι επιθεωρήσεις επαρκούν για την προγραμματισμένη και συστηματική εξέταση των τεχνικών, οργανωτικών και διοικητικών συστημάτων που εφαρμόζονται στη μονάδα, ώστε να εξασφαλίζεται ιδίως ότι:

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης είναι δυνατόν να αποδείξει ότι, για τις δραστηριότητες που ασκούνται στη μονάδα, έχει λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα για την πρόληψη κάθε μεγάλου ατυχήματος·
 - β) ο φορέας εκμετάλλευσης είναι δυνατόν να αποδείξει ότι έχει προβλέψει ενδεδειγμένα μέσα για τον περιορισμό των συνεπειών μεγάλων ατυχημάτων, εντός και εκτός του χώρου της μονάδας του·
 - γ) τα δεδομένα και οι πληροφορίες που περιέχει η έκθεση ασφαλείας, ή άλλη υποβαλλόμενη έκθεση, αποτυπώνουν πιστά τις συνθήκες στη μονάδα·
 - δ) παρέχονται στο κοινό οι πληροφορίες κατά το άρθρο 13 παράγραφος 1.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλες οι μονάδες να καλύπτονται από σχέδιο επιθεωρήσεων σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και να διασφαλίζεται ότι αυτό το σχέδιο επανεξετάζεται τακτικά και, κατά περίπτωση, επικαιροποιείται.

Κάθε σχέδιο επιθεωρήσεων περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α) γενική εκτίμηση των σημαντικών ζητημάτων ασφαλείας·
 - β) τη γεωγραφική περιοχή που καλύπτει το σχέδιο·
 - γ) κατάλογο των μονάδων και των εγκαταστάσεων που καλύπτει το σχέδιο·
 - δ) κατάλογο των ομάδων μονάδων με πιθανά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα σύμφωνα με το άρθρο 8, λαμβάνοντας υπόψη τις γειτονικές μονάδες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
 - ε) κατάλογο των μονάδων όπου ιδιαίτερη εξωτερική επικινδυνότητα ή πηγές κινδύνου θα ήταν δυνατόν να αυξήσουν την επικινδυνότητα ή τις συνέπειες μεγάλου ατυχήματος·
 - στ) διαδικασίες τακτικών επιθεωρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων τέτοιων επιθεωρήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 4·
 - ζ) διαδικασίες για τις έκτακτες επιθεωρήσεις κατά την παράγραφο 6·
 - η) διατάξεις σχετικά με τη συνεργασία των διαφορετικών αρχών επιθεώρησης.
4. Με βάση τα σχέδια επιθεωρήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, η αρμόδια αρχή καταρτίζει, σε τακτά διαστήματα, προγράμματα τακτικών επιθεωρήσεων για όλες τις μονάδες, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας των επισκέψεων για τους διαφορετικούς τύπους μονάδων.

Το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο επισκέψεων βασίζεται σε συστηματική εκτίμηση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων των σχετικών μονάδων και δεν υπερβαίνει το ένα έτος για μονάδες ανώτερης βαθμίδας και τα τρία έτη για μονάδες κατώτερης βαθμίδας. Εάν στο πλαίσιο επιθεώρησης διαπιστωθεί σημαντική περίπτωση μη συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία, διενεργείται πρόσθετη επιτόπια επίσκεψη εντός έξι μηνών.

5. Η συστηματική εκτίμηση των κινδύνων βασίζεται τουλάχιστον στα ακόλουθα κριτήρια:
- α) στις πιθανές και πραγματικές επιπτώσεις των συγκεκριμένων μονάδων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους σοβαρού ατυχήματος, την ευαισθησία του τοπικού περιβάλλοντος και την επικινδυνότητα ατυχημάτων·
 - β) στο ιστορικό της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας·
 - γ) στη συμμετοχή του φορέα εκμετάλλευσης στο ενωσιακό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵.

Ανάλογα με την περίπτωση, λαμβάνονται επίσης υπόψη τα σχετικά ευρήματα των επιθεωρήσεων στο πλαίσιο άλλης νομοθεσίας της Ένωσης.

6. Οι έκτακτες επιθεωρήσεις διενεργούνται, το ταχύτερο δυνατόν, για τη διερεύνηση σοβαρών καταγγελιών, μεγάλων ατυχημάτων και παρ' ολίγον ατυχημάτων, περιστατικών και περιπτώσεων μη συμμόρφωσης.
7. Εντός δύο μηνών μετά από κάθε επιτόπια επίσκεψη, η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στον φορέα της εκμετάλλευσης τα συμπεράσματα της επίσκεψης και όλα τα μέτρα που κρίνει αναγκαία. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την παραλαβή της κοινοποίησης.
8. Οι επιθεωρήσεις συντονίζονται, στο μέτρο του δυνατού, και συνδυάζονται, κατά περίπτωση, με τις επιθεωρήσεις στο πλαίσιο άλλης νομοθεσίας της Ένωσης.
9. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει επαρκές προσωπικό με τις ικανότητες και τα προσόντα που απαιτούνται για την αποτελεσματική διενέργεια των επιθεωρήσεων. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τις αρμόδιες αρχές να παρέχουν τους μηχανισμούς και τα εργαλεία για την ανταλλαγή πείρας και την εμπέδωση των γνώσεων, και να συμμετέχουν σε τέτοιους μηχανισμούς σε επίπεδο Ένωσης, όπου ενδείκνυται.

¹⁵ ΕΕ L 342, 22.12.2009, σελ. 1.

10. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φορείς εκμετάλλευσης να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές κάθε αναγκαία βοήθεια για να διευκολύνουν τις τελευταίες να διενεργούν επιτόπιες επισκέψεις και να συγκεντρώνουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες προκειμένου να εκτελούν τα καθήκοντά τους για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, συγκεκριμένα για να μπορούν οι αρχές να εκτιμούν πλήρως την πιθανότητα μεγάλου ατυχήματος και να προσδιορίζουν την έκταση ενδεχόμενης αυξημένης πιθανότητας ή βαρύτερων μεγάλων ατυχημάτων, να καταρτίζουν εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης και να λαμβάνουν υπόψη ουσίες που ενδέχεται να χρειάζονται ειδική προσοχή λόγω της φυσικής μορφής, των ιδιαίτερων συνθηκών ή της θέσης τους.

Άρθρο 20

Σύστημα και ανταλλαγές πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις πείρα που απέκτησαν όσον αφορά την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους. Οι πληροφορίες αφορούν κυρίως τη λειτουργικότητα των μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα V, ή περίληψή τους στην περίπτωση των πληροφοριών που αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος 2, να διατίθενται σε ηλεκτρονική μορφή στην Επιτροπή και να επικαιροποιούνται συνεχώς.
3. Η Επιτροπή συγκροτεί και επικαιροποιεί ηλεκτρονική βάση δεδομένων η οποία περιέχει τις πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, καθορίζει, έως την 1η Ιανουαρίου 2015, τα αυτόματα συστήματα ανταλλαγής δεδομένων και το μορφότυπο παροχής δεδομένων που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την διαβίβαση των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν ανά τριετία στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Επίσης, παρέχουν περίληψη των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, σε ηλεκτρονικό μορφότυπο, ή προσδιορίζουν τις βάσεις δεδομένων όπου είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες.

Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση του κοινού ανά τριετία γενική περίληψη των εν λόγω εκθέσεων, σε ηλεκτρονικό μορφότυπο.

5. Η Επιτροπή συγκροτεί και τηρεί στη διάθεση των κρατών μελών βάση δεδομένων που περιέχει, ιδίως, λεπτομερή στοιχεία για τα μεγάλα ατυχήματα τα οποία συνέβησαν στο έδαφος των κρατών μελών, με στόχο:

α) την ταχεία διάδοση σε όλες τις αρμόδιες αρχές των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφοι 1 και 2·

- β) τη γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές της ανάλυσης των αιτίων μεγάλων ατυχημάτων και των σχετικών διδαγμάτων που αποκομίσθηκαν·
 - γ) την ενημέρωση των αρμόδιων αρχών σχετικά με τα προληπτικά μέτρα·
 - δ) την παροχή πληροφοριών σχετικά με τους οργανισμούς που είναι σε θέση να παρέχουν συμβουλές ή σχετικές πληροφορίες όσον αφορά τα περιστατικά και την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων και τον μετριασμό των συνεπειών τους.
6. Η βάση δεδομένων περιλαμβάνει τουλάχιστον:
- α) τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφοι 1 και 2·
 - β) την ανάλυση των αιτίων των ατυχημάτων·
 - γ) τα διδάγματα που αποκομίσθηκαν από τα ατυχήματα·
 - δ) τα προληπτικά μέτρα που είναι αναγκαία για να μην επαναληφθούν τα ατυχήματα.
7. Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση του κοινού τις βάσεις δεδομένων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 5.

Άρθρο 21

Εμπιστευτικότητα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υποχρεούνται οι αρμόδιες αρχές, για λόγους διαφάνειας, να θέτουν στη διάθεση κάθε αιτούντος φυσικού ή νομικού προσώπου τις πληροφορίες που συγκεντρώνουν κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
2. Τα αιτήματα για την παροχή πληροφοριών τις οποίες συγκεντρώνουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει της παρούσας οδηγίας είναι δυνατόν να απορρίπτονται όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ.
3. Η πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες κατά το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) τις οποίες συγκεντρώνουν οι αρμόδιες αρχές είναι δυνατόν να απορριφθεί στην περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης έχει ζητήσει να μην δημοσιοποιηθούν ορισμένα τμήματα της έκθεσης ασφαλείας ή του καταλόγου επικίνδυνων ουσιών, για τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία β), δ), ε) ή στ) της οδηγίας 2003/4/ΕΚ.

Για τους ίδιους λόγους, η αρμόδια αρχή δύναται επίσης να αποφασίσει να μην δημοσιοποιηθούν ορισμένα τμήματα της έκθεσης ή του καταλόγου. Στις περιπτώσεις αυτές, κατόπιν έγκρισης από την αρμόδια αρχή, ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει στην αρχή και διαθέτει στο κοινό έκθεση ή κατάλογο που έχει τροποποιηθεί με αφαίρεση των εν λόγω τμημάτων.

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να έχει το δικαίωμα να ασκεί προσφυγή σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2003/4/EK κατά πράξεων ή παραλείψεων της αρμόδιας αρχής σε σχέση με οποιοδήποτε αίτημα παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 13 ή του άρθρου 21 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σύμφωνα με το οικείο εθνικό νομικό σύστημα, το ενδιαφερόμενο κοινό να έχει πρόσβαση σε διαδικασία προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου συσταθέντος νομοθετικώς προκειμένου να αμφισβητήσει την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 14, όταν:
 - α) έχει επαρκές συμφέρον·
 - β) υποστηρίζει ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από το δικονομικό διοικητικό δίκαιο κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποιο στάδιο είναι δυνατόν να προσβάλλονται οι αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που προάγει την προστασία του περιβάλλοντος και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται από το οικείο εθνικό δίκαιο θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α).

Οι οργανώσεις οι οποίες αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που είναι δυνατόν να προσβληθούν, για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο β).

3. Η παράγραφος 2 δεν αποκλείει τη δυνατότητα προκαταρκτικής διαδικασίας αναθεώρησης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγει την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες αναθεώρησης πριν από την προσφυγή σε δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης, εάν υφίσταται τέτοιου είδους απαίτηση κατά το εθνικό δίκαιο.
4. Οι διαδικασίες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 πρέπει να είναι ορθές, δίκαιες, εμπρόθεσμες και να μην έχουν απαγορευτικό κόστος. Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων παρέχεται κατά περίπτωση.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πρακτικές πληροφορίες να τίθενται στη διάθεση του κοινού οι πρακτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις εν λόγω διαδικασίες.

Άρθρο 23

Τροποποίηση των παραρτημάτων

Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 24 για την προσαρμογή των παραρτημάτων I έως VII στην τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 24

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 23 για αόριστη διάρκεια.
2. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί συγχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
3. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ανατίθεται στην Επιτροπή υπόκειται στις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τα άρθρα 25 και 26.

Άρθρο 25

Ανάκληση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 24 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
2. Το όργανο που κίνησε εσωτερική διαδικασία για να αποφασίσει αν πρόκειται να ανακαλέσει την εξουσιοδότηση, ενημερώνει τον άλλο νομοθέτη και την Επιτροπή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πριν από τη λήψη της τελικής απόφασης, αναφέροντας τις εξουσιοδοτήσεις που ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο ανάκλησης καθώς και τους λόγους της ανάκλησης.
3. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσιών που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση. Αρχίζει να ισχύει αμέσως ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία την οποία διευκρινίζει. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη. Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 26

Διατύπωση αντιρρήσεων έναντι των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δύνανται να διατυπώσουν αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης. Κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου η περίοδος αυτή μπορεί να παραταθεί κατά ένα μήνα.

2. Εάν, κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η κατ' εξουσιοδότηση πράξη δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία που προβλέπεται στις διατάξεις της.

Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και να τεθεί σε ισχύ πριν από τη λήξη αυτής της προθεσμίας εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημέρωσαν αμφότερα την Επιτροπή ότι αποφάσισαν να μην εγείρουν αντιρρήσεις.

3. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο διατυπώσουν αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η πράξη αυτή δεν τίθεται σε ισχύ. Το όργανο που διατυπώνει αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, εκθέτει τους σχετικούς λόγους.

Άρθρο 27

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Οι επιβαλλόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις σχετικές διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο την 1η Ιουνίου 2015 και της γνωστοποιούν αμέσως κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 28

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 31η Μαΐου 2015. Ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων και έναν πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά από την 1η Ιουνίου 2015.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 29

Κατάργηση

1. Η οδηγία 96/82/ΕΚ καταργείται από την 1η Ιουνίου 2015.σημεία.
2. Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία ερμηνεύονται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος VIII.

Άρθρο 30

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 31

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

Κατάλογος των παραρτημάτων

Παράρτημα I - Κατάλογος των επικίνδυνων ουσιών

Παράρτημα II - Δεδομένα και πληροφορίες που πρέπει τουλάχιστον να αφορά η προβλεπόμενη στο άρθρο 9 έκθεση ασφαλείας

Παράρτημα III - Πληροφορίες κατά το άρθρο 9 που αφορούν το σύστημα διαχείρισης και την οργάνωση της μονάδας με σκοπό την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων

Παράρτημα IV - Δεδομένα και πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στα σχέδια έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στο άρθρο 11

Παράρτημα V - Πληροφοριακά στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιούνται στο κοινό κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο α)

Παράρτημα VI - Κριτήρια για την προβλεπόμενη στο άρθρο 16 παράγραφος 1 κοινοποίηση ατυχήματος στην Επιτροπή

Παράρτημα VII - Κριτήρια για τις παρεκκλίσεις σύμφωνα με το άρθρο 4

Παράρτημα VIII - Πίνακας αντιστοιχίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος επικίνδυνων ουσιών

ΜΕΡΟΣ 1

Κατηγορίες ουσιών και μειγμάτων

Το παράρτημα 1 μέρος 1 καλύπτει όλες τις ουσίες και τα μείγματα που εμπίπτουν στις κατηγορίες κινδύνου που απαριθμούνται στη στήλη 1:

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων	Οριακή ποσότητα (τόνοι) ουσιών όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 για την εφαρμογή των	
	απαιτήσεων κατώτερης βαθμίδας	απαιτήσεων ανώτερης βαθμίδας
Τμήμα «H» - ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ		
H1 ΟΞΕΙΑΣ ΤΟΞΙΚΟΤΗΤΑΣ Κατηγορίας 1 , όλες οι οδοί έκθεσης	5	20
H2 ΟΞΕΙΑΣ ΤΟΞΙΚΟΤΗΤΑΣ - Κατηγορίας 2 , όλες οι οδοί έκθεσης - Κατηγορίας 3 , έκθεση του δέρματος και έκθεση μέσω εισπνοής (βλ. σημείωση 7)	50	200
H3 ΕΙΔΙΚΗ ΤΟΞΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ-ΣΤΟΧΟΥΣ (STOT) - ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΦΑΠΑΞ ΕΚΘΕΣΗ STOT Κατηγορία 1	50	200
Τμήμα «P» - ΦΥΣΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ		
P1α ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (βλ. σημείωση 8) - Ασταθείς εκρηκτικές ή - Εκρηκτικές, διαιρέσεις 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ή 1.6, ή - Ουσίες ή μείγματα που έχουν εκρηκτικές ιδιότητες, σύμφωνα με τη μέθοδο A.14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 440/2008 (βλ. σημείωση 9) και οι οποίες δεν υπάγονται στις τάξεις κινδύνου «οργανικά υπεροξειδία» ή «αυτοαντιδρώσες ουσίες ή μείγματα»	10	50

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων	Οριακή ποσότητα (τόνοι) ουσιών όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 για την εφαρμογή των	
	απαιτήσεων κατώτερης βαθμίδας	απαιτήσεων ανώτερης βαθμίδας
P1β ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (βλ. σημείωση 8) Εκρηκτικές, διαίρεση 1.4 (βλ. σημείωση 10)	50	200
P2 ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΑΕΡΙΑ Εύφλεκτα αέρια, κατηγορίας 1 ή 2	10	50
P3α ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΑΕΡΟΛΥΜΑΤΑ (βλ. σημείωση 11.1) «Εξαιρετικά εύφλεκτα» ή «Εύφλεκτα» αερολύματα, τα οποία περιέχουν εύφλεκτα αέρια κατηγορίας 1 ή 2 ή εύφλεκτα υγρά κατηγορίας 1	150	500
P3β ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΑΕΡΟΛΥΜΑΤΑ (βλ. σημείωση 11.1) «Εξαιρετικά εύφλεκτα» ή «Εύφλεκτα» αερολύματα, τα οποία δεν περιέχουν εύφλεκτα αέρια κατηγορίας 1 ή 2 ή εύφλεκτα υγρά κατηγορίας 1 (βλ. σημείωση 11.2)	5.000	50.000
P4 ΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ ΑΕΡΙΑ Οξειδωτικά αέρια, κατηγορίας 1	50	200
P5α ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΥΓΡΑ - Εύφλεκτα υγρά κατηγορίας 1, ή - Εύφλεκτα υγρά κατηγορίας 2 ή 3 τα οποία διατηρούνται σε θερμοκρασία υψηλότερη από το σημείο βρασμού τους, ή - Άλλα υγρά με σημείο ανάφλεξης ≤ 60 ° C, τα οποία διατηρούνται σε θερμοκρασία υψηλότερη από το σημείο βρασμού τους (βλ. σημείωση 12)	10	50

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων	Οριακή ποσότητα (τόνοι) ουσιών όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 για την εφαρμογή των	
	απαιτήσεων κατώτερης βαθμίδας	απαιτήσεων ανώτερης βαθμίδας
P5β ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΥΓΡΑ - Εύφλεκτα υγρά κατηγοριών 2 ή 3 όπου οι ιδιαίτερες συνθήκες, όπως υψηλή πίεση ή υψηλή θερμοκρασία, ενδέχεται να προκαλέσουν κινδύνους μεγάλου ατυχήματος, ή - Άλλα υγρά με σημείο ανάφλεξης $\leq 60 \text{ }^\circ \text{C}$, όπου οι ιδιαίτερες συνθήκες επεξεργασίας, όπως υψηλή πίεση ή υψηλή θερμοκρασία ενδέχεται να προκαλέσουν κινδύνους μεγάλου ατυχήματος (βλ. σημείωση 12)	50	200
P5γ ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΥΓΡΑ Εύφλεκτα υγρά, κατηγορίας 2 ή 3 που δεν καλύπτονται από τις P5α και P5β	5.000	50.000
P6α ΑΥΤΟΑΝΤΙΔΡΩΣΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΙΓΜΑΤΑ και ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΥΠΕΡΟΞΕΙΔΙΑ Αυτοαντιδρώσες ουσίες και μείγματα, τύπου A ή B ή οργανικά υπεροξείδια, τύπου A ή B	10	50
P6β ΑΥΤΟΑΝΤΙΔΡΩΣΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΙΓΜΑΤΑ και ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΥΠΕΡΟΞΕΙΔΙΑ Αυτοαντιδρώσες ουσίες και μείγματα, τύπου C, D, E ή F ή οργανικά υπεροξείδια, τύπου C, D, E ή F	50	200
P7 ΠΥΡΟΦΟΡΙΚΑ ΥΓΡΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ Πυροφορικά υγρά, κατηγορίας 1 Πυροφορικά στερεά, κατηγορίας 1	50	200
P8 ΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ ΥΓΡΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ Οξειδωτικά υγρά, κατηγορίας 1, 2 ή 3, ή Οξειδωτικά στερεά, κατηγορίας 1, 2 ή 3	50	200

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων	Οριακή ποσότητα (τόνοι) ουσιών όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 για την εφαρμογή των	
	απαιτήσεων κατώτερης βαθμίδας	απαιτήσεων ανώτερης βαθμίδας
Τμήμα «Ε» - ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ		
E1 Επικίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον, κατηγορίας οξέος κινδύνου 1 ή χρόνιου κινδύνου 1	100	200
E2 Επικίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον, κατηγορίας χρόνιου κινδύνου 2	200	500
Τμήμα «Ο» - ΑΛΛΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ		
O1 Ουσίες ή μείγματα με δήλωση κινδύνου EUH014	100	500
O2 Ουσίες και μείγματα τα οποία, σε επαφή με το νερό, εκλύουν εύφλεκτα αέρια, κατηγορίας 1	100	500
O3 Ουσίες ή μείγματα με δήλωσης κινδύνου EUH029	50	200

ΜΕΡΟΣ 2

Κατονομαζόμενες ουσίες

Όταν μια ουσία ή ομάδα ουσιών που απαριθμούνται στο μέρος 2 εμπίπτει επίσης σε κατηγορία του μέρους 1, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι οριακές ποσότητες που ορίζονται στο μέρος 2.

Στήλη 1	Αριθμός CAS ¹⁶	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες		Οριακή ποσότητα (τόνοι) ουσιών για την εφαρμογή των	
		απαιτήσεων κατώτερης βαθμίδας	απαιτήσεων ανώτερης βαθμίδας
Νιτρικό αμμώνιο (σημείωση 13)	-	5000	10000

¹⁶ Ο αριθμός CAS σημειώνεται μόνο ενδεικτικά.

Νιτρικό αμμώνιο (σημείωση 14)	-	1250	5000
Νιτρικό αμμώνιο (σημείωση 15)	-	350	2500
Νιτρικό αμμώνιο (σημείωση 16)	-	10	50
Νιτρικό κάλιο (σημείωση 17)	-	5000	10000
Νιτρικό κάλιο (σημείωση 18)	-	1250	5000
Πεντοξείδιο του αρσενικού, αρσενικό οξύ (V) ή/και τα άλατά του	1303-28-2	1	2
Τριοξείδιο του αρσενικού, αρσενικό οξύ (III) ή/και τα άλατά του	1327-53-3		0,1
Βρώμιο	7726-95-6	20	100
Χλώριο	7782-50-5	10	25
Ενώσεις νικελίου υπό μορφή εισπνεύσιμων κόνεων: μονοξείδιο του νικελίου, διοξείδιο του νικελίου, θειούχο νικέλιο, διθειούχο νικέλιο, τριοξείδιο του νικελίου	-		1
Αιθυλενοϊμίνη	151-56-4	10	20
Φθόριο	7782-41-4	10	20
Φορμαλδεΰδη (συγκέντρωση ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
Υδρογόνο	1333-74-0	5	50
Υδροχλώριο (υγροποιημένο αέριο)	7647-01-0	25	250
Αλκυλομολυβδικές ενώσεις	-	5	50
Υγροποιημένα αέρια εξαιρετικά εύφλεκτα, κατηγορίας 1 ή 2 κατά τον CLP (συμπεριλαμβανομένου του υγραερίου) και φυσικό αέριο	-	50	200
Ακετυλένιο	74-86-2	5	50
Αιθυλενοξείδιο	75-21-8	5	50
Προπυλενοξείδιο	75-56-9	5	50
Μεθανόλη	67-56-1	500	5000

4, 4-μεθυλενο-δισ (2-χλωροανιλίνη) ή/και ή άλατα της υπό μορφή σκόνης	101-14-4		0,01
Ισοκυανικό μεθύλιο	624-83-9		0,15
Οξυγόνο	7782-44-7	200	2000
2,4 - Δισοκυανικό τολουόλιο	584-84-9	10	100
2,6 - Δισοκυανικό τολουόλιο	91-08-7		
Καρβονυλοχλωρίδιο (φωσγένιο)	75-44-5	0,3	0,75
Αρσίνη (υδρίδιο του αρσενικού)	7784-42-1	0,2	1
Φωσφίνη (υδρίδιο του φωσφόρου)	7803-51-2	0,2	1
Διχλωριούχο θείο	10545-99-0	1	1
Τριοξείδιο του θείου	7446-11-9	15	75
Πολυχλωροδιβενζοφουράνια και πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες (συμπεριλαμβανομένου της TCDD), εκφρασμένα σε ισοδύναμα TCDD (σημείωση 19)			0,001
Τα ακόλουθα ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ ή τα μείγματα που περιέχουν τις ακόλουθες καρκινογόνες ουσίες σε συγκεντρώσεις άνω του 5% κατά βάρος: 4-Αμινοδιφαινύλιο ή/και τα άλατά του, βενζοτριχλωρίδιο, βενζιδίνη ή/και τα άλατά της, δισ (χλωρομεθυλ) αιθέρας, χλωρομεθυλομεθυλαιθέρας, 1,2-διβρωμοαιθάνιο, θειικό διαιθύλιο, θειικό διμεθύλιο, διμεθυλοκαρβαμοϋλοχλωρίδιο, 1,2-διβρωμο-3-χλωροπροπάνιο, 1,2-διμεθυλυδραζίνη, διμεθυλονιτροδαμίνη, εξαμεθυλοφωσφορικό τριαμίδιο, υδραζίνη, 2-ναφθλαμίνη και/ή τα άλατά της, 4-νιτροδιφαινύλιο και 1,3-προπανοσουλτόνη		0,5	2

Πετρελαιοειδή α) Βενζίνες και νάφθα β) Κηροζίνη (καθώς και καύσιμα αεριοθετουμένων), γ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (όπου περιλαμβάνονται πετρέλαιο κίνησης, θέρμανσης και πετρέλαιο χρησιμοποιούμενο σε μείγματα) δ) βαρύ μαζούτ		2500	25000
Ανυδρη αμμωνία	7664-41-7	50	200
Τριφθοριούχο βόριο	7637-07-2	5	20
Υδρόθειο	7783-06-4	5	20

ΜΕΡΟΣ 3

Ουσίες και μείγματα που εξαιρούνται από την παρούσα οδηγία σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο η) και το άρθρο 4 παράγραφος 1

Όνομασία της ουσίας / μείγματος	Αριθμός CAS	Ποσότητα (κατά περίπτωση)	Λοιποί όροι κατά περίπτωση

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

1. Οι ουσίες και τα μείγματα ταξινομούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷.

2. Τα μείγματα αντιμετωπίζονται όπως οι καθαρές ουσίες, υπό τον όρο ότι παραμένουν εντός των ορίων συγκέντρωσης τα οποία καθορίζονται, ανάλογα με τις ιδιότητές τους, στον κανονισμό που αναφέρεται στη σημείωση 1, ή στην τελευταία προσαρμογή του στην τεχνική πρόοδο, εκτός εάν δίδεται ειδικά ποσοστιαία σύνθεση ή άλλη περιγραφή.

3. Οι οριακές ποσότητες που ορίζονται κατωτέρω αναφέρονται σε κάθε μονάδα.

Οι ποσότητες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή των σχετικών άρθρων είναι σε μέγιστες ποσότητες οι οποίες ευρίσκονται ή μπορεί να ευρεθούν οποιαδήποτε στιγμή. Οι επικίνδυνες ουσίες που υπάρχουν σε μονάδα μόνο σε ποσότητες το πολύ ίσες προς το 2 % της σχετικής οριακής ποσότητας δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής

¹⁷ ΕΕ 353 της 31.12.2008, σ. 1.

υπάρχουσας ποσότητας εφόσον βρίσκονται σε τέτοιο σημείο της μονάδας, ώστε να μην μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα μεγάλου ατυχήματος σε άλλο σημείο του χώρου της μονάδας.

4. Κατά περίπτωση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες που διέπουν το άθροισμα επικινδύνων ουσιών ή κατηγοριών επικινδύνων ουσιών:

Εάν σε μονάδα δεν υπάρχει μεμονωμένη ουσία ή μείγμα σε ποσότητα ίση ή μεγαλύτερη των αντίστοιχων οριακών ποσοτήτων, εφαρμόζεται ο ακόλουθος κανόνας προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσον η μονάδα καλύπτεται από τις αντίστοιχες απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όταν το άθροισμα:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{είναι μεγαλύτερο ή ίσο του } 1,$$

όπου q_x = η ποσότητα της επικίνδυνης ουσίας x (ή της κατηγορίας επικίνδυνων ουσιών) που εμπίπτει στο μέρος 1 ή 2 του παρόντος παραρτήματος,

και Q_{UX} = η αντίστοιχη εγκεκριμένη ποσότητα για την ουσία ή την κατηγορία x από τη στήλη 3 του μέρους 1 ή 2.

Η παρούσα οδηγία, πλην των άρθρων 9, 11 και 13, εφαρμόζεται όταν το άθροισμα:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{είναι μεγαλύτερο ή ίσο του } 1,$$

όπου q_x = η ποσότητα της επικίνδυνης ουσίας x (ή της κατηγορίας επικίνδυνων ουσιών) που εμπίπτει στο μέρος 1 ή 2 του παρόντος παραρτήματος,

και Q_{LX} = η αντίστοιχη εγκεκριμένη ποσότητα για την ουσία ή την κατηγορία x από τη στήλη 2 του μέρους 1 ή 2.

Ο κανόνας αυτός χρησιμοποιείται για την εκτίμηση των συνολικών κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων που περιγράφονται στα τρία ανωτέρω τμήματα: κίνδυνοι για την υγεία, φυσικοί κίνδυνοι και κίνδυνοι για το περιβάλλον. Κατά συνέπεια, πρέπει να εφαρμόζεται τρεις φορές:

α) για το άθροισμα των ουσιών και μειγμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 2 και ταξινομούνται ως «οξείας τοξικότητας κατηγορίας 1,2 ή 3» και των ουσιών και μειγμάτων που εμπίπτουν στο τμήμα H: H1 έως H3.

β) για το άθροισμα των ουσιών και μειγμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 2 και ταξινομούνται ως «εκρηκτικά, εύφλεκτα αέρια, εύφλεκτα αερολύματα, οξειδωτικά αέρια, εύφλεκτα υγρά, αυτοαντιδρώσες ουσίες και μείγματα, οργανικά υπεροξειδία, πυροφορικά υγρά, οξειδωτικά υγρά και στερεά» και των ουσιών και μειγμάτων που εμπίπτουν σε σημείο P: P1 έως P8.

γ) για το άθροισμα των ουσιών και μειγμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 2 και ταξινομούνται ως «επικίνδυνες για το υδάτινο περιβάλλον, οξείας τοξικότητας κατηγορίας 1, χρόνιας τοξικότητας κατηγορίας 1 ή χρόνιας τοξικότητας κατηγορίας 2» και των ουσιών και μειγμάτων που εμπίπτουν στο τμήμα E: E1 και E2.

Οι σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται όταν οποιοδήποτε από τα ως άνω αθροίσματα α), β) ή γ) είναι μεγαλύτερο ή ίσο του 1.

5. Στην περίπτωση ουσιών και μειγμάτων που δεν καλύπτονται από το παράρτημα I, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων, τα οποία εντούτοις υπάρχουν, ή ενδέχεται να υπάρχουν, σε μονάδα και που εμφανίζουν, ή ενδέχεται να εμφανίσουν, υπό τις συνθήκες που επικρατούν στη μονάδα, ισοδύναμες ιδιότητες όσον αφορά τη δυνατότητα πρόκλησης μεγάλων ατυχημάτων, τα κράτη μέλη τα εντάσσουν προσωρινά στην παρεμφερέστερη κατηγορία Seveso / κατονομαζόμενης ουσίας (εν αναμονή της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας).

6. Στην περίπτωση ουσιών και μειγμάτων με ιδιότητες που επιτρέπουν ταξινόμηση σε περισσότερες της μιας κατηγορίες, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι χαμηλότερες οριακές ποσότητες. Ωστόσο, για την εφαρμογή του κανόνα κατά τη σημείωση 4, η χρησιμοποιούμενη οριακή ποσότητα είναι πάντα αυτή που αντιστοιχεί στη σχετική ταξινόμηση.

7. Στην περίπτωση ουσιών και μειγμάτων που εμπίπτουν στην τάξη κινδύνου «H2 ΟΞΕΙΑΣ ΤΟΞΙΚΟΤΗΤΑΣ Κατηγορίας 3, έκθεση του δέρματος και έκθεση μέσω εισπνοής», εφόσον δεν διατίθενται δεδομένα σχετικά με αυτές τις οδούς έκθεσης, διενεργείται προβολή βασιζόμενη σε άλλη ή άλλες οδούς έκθεσης, σύμφωνα με την προσέγγιση που περιγράφεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (συγκεκριμένα στο παράρτημα 1 σημείο 3.1.3.6.2.1. στοιχείο α) και πίνακας 3.1.2) και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (συγκεκριμένα στο παράρτημα 1 σημείο 5.2 (εκτίμηση έκθεσης)), καθώς και στη σχετική καθοδήγηση που είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf (από την σελίδα 204).

8. Στην τάξη κινδύνου «εκρηκτικά» περιλαμβάνονται τα εκρηκτικά αντικείμενα (βλ. παράρτημα 1 ενότητα 2.1 του κανονισμού CLP). Εάν είναι γνωστή η ποσότητα της εκρηκτικής ουσίας ή του εκρηκτικού μείγματος που περιέχει το αντικείμενο, είναι η ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Εάν δεν είναι γνωστή η ποσότητα της εκρηκτικής ουσίας ή του εκρηκτικού μείγματος που περιέχει το αντικείμενο, ολόκληρο το αντικείμενο θεωρείται εκρηκτική ουσία για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

9. Δοκιμές για τις εκρηκτικές ιδιότητες των ουσιών και των μειγμάτων είναι απαραίτητες μόνον εάν η διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το προσάρτημα 6 (μέρος 3) του Εγχειριδίου Δοκιμών και Κριτηρίων του OHE¹⁸ προσδιορίζει την ουσία/μείγμα ως δυνητικά ενέχουσα εκρηκτικές ιδιότητες.

10. Αν τα εκρηκτικά της διαίρεσης 1.4 έχουν αποσυσκευαστεί ή επανασυσκευαστεί, υπάγονται στην κατηγορία P3, εκτός εάν προκύπτει ότι ο κίνδυνος εξακολουθεί να αντιστοιχεί στην διαίρεση 1.4 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008.

¹⁸ Πληρέστερη καθοδήγηση σχετικά με την απαλλαγή από τη δοκιμή περιλαμβάνεται στην περιγραφή της μεθόδου A.14, βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 440/2008 της 30ής Μαΐου 2008 για τον καθορισμό των μεθόδων δοκιμής κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ L 142, 31.5.2008, σ. 1).

11.1. Τα εύφλεκτα αερολύματα ταξινομούνται σύμφωνα με την οδηγία 75/324/ΕΟΚ για τις συσκευές αερολυμάτων¹⁹. Τα «Εξαιρετικά εύφλεκτα» και «Εύφλεκτα» αερολύματα κατά την οδηγία 75/324/ΕΟΚ αντιστοιχούν στα «Εύφλεκτα αερολύματα» κατηγορίας 1 ή 2 κατά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008.

11.2. Προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αυτή η καταχώριση, πρέπει να τεκμηριώνεται ότι το δοχείο δεν περιέχει εύφλεκτο αέριο κατηγορίας 1 ή 2 ή δεν περιέχει εύφλεκτο υγρό κατηγορίας 1.

12. Σύμφωνα με το σημείο 2.6.4.5 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008, υγρά με σημείο ανάφλεξης άνω των 35°C, δεν χρειάζεται να ταξινομούνται στην κατηγορία 3 εάν δεν διατηρούν την καύση. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει υπό ιδιαίτερες συνθήκες, όπως υψηλή θερμοκρασία ή πίεση, και συνεπώς τα εν λόγω υγρά περιλαμβάνονται σε αυτήν την καταχώριση.

13. Το νιτρικό αμμώνιο (5000/10000): λιπάσματα ικανά για αυτοσυντηρούμενη αποσύνθεση

Ισχύει για τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο (το σύνθετο λίπασμα περιέχει νιτρικό αμμώνιο και φωσφορικά άλατα ή/και ανθρακικό κάλιο) τα οποία είναι ικανά για αυτοσυντηρούμενη αποσύνθεση σύμφωνα με τη δοκιμή σκάφης των ΗΕ (βλ.: Συστάσεις των Ηνωμένων Εθνών για τη μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων, Εγχειρίδιο δοκιμών και κριτήρια, μέρος ΙΙΙ εδάφιο 38.2) και των οποίων η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι:

- μεταξύ 15,75%²⁰ και 24,5%²¹ κατά βάρος, και με συνολικά καύσιμα/οργανικά υλικά που είτε δεν υπερβαίνουν το 0,4 %, είτε πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙΙ-2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2003/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²².
- 15,75% κατά βάρος ή λιγότερο και με απεριόριστα καύσιμα υλικά.

14. Νιτρικό αμμώνιο (1250 / 5000): τύπος χαρακτηρισμού λιπάσματος

Ισχύει για τα απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο και τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο που πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙΙ-2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2003/2003 και των οποίων η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι: μεγαλύτερη του 24,5% κατά βάρος, πλην των μειγμάτων απλών λιπασμάτων με βάση το νιτρικό αμμώνιο και δολομίτη, ασβεστόλιθου και/ή ανθρακικού ασβεστίου καθαρότητας τουλάχιστον 90%·

- μεγαλύτερη του 15,75% κατά βάρος προκειμένου για μείγματα νιτρικού και θειικού αμμωνίου·

¹⁹ ΕΕ L 147 της 9.6.1975, σ. 40.

²⁰ Περιεκτικότητα σε άζωτο 15,75% κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 45% νιτρικό αμμώνιο.

²¹ Περιεκτικότητα σε άζωτο 24,5 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 70 % νιτρικό αμμώνιο.

²² ΕΕ L 304 της 21.11.2003, σ. 1.

- μεγαλύτερη του 28 %²³ κατά βάρος, προκειμένου για μείγματα απλών λιπασμάτων με βάση το νιτρικό αμμώνιο και δολομίτη, ασβεστόλιθου και/ή ανθρακικού ασβεστίου καθαρότητας τουλάχιστον 90%.

15. Νιτρικό αμμώνιο (350 / 2500): τεχνική ποιότητα

Ισχύει για το νιτρικό αμμώνιο και τα μείγματα νιτρικού αμμωνίου των οποίων η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι:

- μεταξύ 24,5% και 28% κατά βάρος και τα οποία δεν περιέχουν περισσότερο από 0,4% καύσιμες ουσίες
- μεγαλύτερη του 28% κατά βάρος και τα οποία δεν περιέχουν περισσότερο από 0,2% καύσιμες ουσίες.

Ισχύει επίσης για υδατικά διαλύματα νιτρικού αμμωνίου στα οποία η συγκέντρωση νιτρικού αμμωνίου είναι άνω του 80% κατά βάρος.

16. Νιτρικό αμμώνιο (10 / 50): υλικό «εκτός προδιαγραφών» και λιπάσματα που δεν ανταποκρίνονται επιτυχώς στη δοκιμή εκρηκτικότητας

Ισχύει

- για υλικά απορριπτόμενα κατά τη διεργασία παραγωγής και για το νιτρικό αμμώνιο και μείγματα νιτρικού αμμωνίου, τα απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο και τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο που αναφέρονται στις σημειώσεις 2 και 3, τα οποία επιστρέφονται ή έχουν επιστραφεί από τον τελικό χρήστη στον παραγωγό, σε εγκατάσταση προσωρινής αποθήκευσης ή επανεπεξεργασίας προκειμένου να υποβληθούν και πάλι σε διεργασίες, ανακύκλωση ή επεξεργασία για την ασφαλή τους χρησιμοποίηση, επειδή δεν πληρούν πλέον τις προδιαγραφές των σημειώσεων 2 και 3·
- για τα λιπάσματα που αναφέρονται στη σημείωση 1 πρώτη περίπτωση και στη σημείωση 2, τα οποία δεν πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος III-2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2003/2003.

17. Νιτρικό κάλιο (5000/10000)

Ισχύει για τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό κάλιο υπό μορφή (βόλων / κόκκων) τα οποία έχουν το ίδιο επικίνδυνες ιδιότητες με το καθαρό νιτρικό κάλιο.

18. Νιτρικό κάλιο (1250 /10000)

Ισχύει για τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό κάλιο υπό (κρυσταλλική) μορφή τα οποία έχουν το ίδιο επικίνδυνες ιδιότητες με το καθαρό νιτρικό κάλιο.

19. Πολυχλωροδιβενζοφουράνια και πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες

²³ Περιεκτικότητα σε άζωτο 28 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 80 % νιτρικό αμμώνιο.

Οι ποσότητες πολυχλωροδιβενζοφουρανίων και πολυχλωροδιβενζοδιοξινών υπολογίζονται με τη χρήση των ακόλουθων συντελεστών:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T = τετρα, Pe = πεντα, Hx = εξα, Hp = επτα, O = οκτα)			
Παραπομπή - Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds			

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΝΑ ΑΦΟΡΑ Η ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΕΚΘΕΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

1. Πληροφορίες σχετικά με το σύστημα διαχείρισης και την οργάνωση της μονάδας με σκοπό την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων

Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να καλύπτουν τα στοιχεία που περιέχονται στο παράρτημα ΙΙΙ.
2. Παρουσίαση του περιβάλλοντος της μονάδας
 - α) περιγραφή του χώρου και του περιβάλλοντός του, στην οποία συμπεριλαμβάνονται η γεωγραφική θέση της μονάδας, τα μετεωρολογικά, γεωλογικά και υδρογραφικά στοιχεία, και ενδεχομένως το ιστορικό·
 - β) προσδιορισμός των μονάδων και άλλων δραστηριοτήτων της μονάδας που ενδέχεται να ενέχουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος·
 - γ) προσδιορισμός των γειτονικών μονάδων, καθώς και τοποθεσιών, περιοχών και έργων που ενδέχεται να αυξάνουν την επικινδυνότητα ή τις συνέπειες μεγάλου ατυχήματος και πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων·
 - δ) περιγραφή των περιοχών στις οποίες ενδέχεται να συμβεί μεγάλο ατύχημα.
3. Περιγραφή της εγκατάστασης
 - α) περιγραφή των κυριότερων δραστηριοτήτων και παραγομένων προϊόντων στα μέρη της μονάδας που είναι σημαντικά από την άποψη της ασφαλείας, των πηγών επικινδυνότητας μεγάλου ατυχήματος και των συνθηκών υπό τις οποίες ενδέχεται να επισυμβεί το εν λόγω μεγάλο ατύχημα, συνοδευόμενη από περιγραφή των ληφθέντων προληπτικών μέτρων·
 - β) περιγραφή των διεργασιών, ιδίως δε των μεθόδων λειτουργίας·
 - γ) περιγραφή των επικίνδυνων ουσιών:
 - (i) κατάλογος των επικίνδυνων ουσιών, όπου συμπεριλαμβάνονται:
 - η ταυτότητα των επικίνδυνων ουσιών: χημική ονομασία, αριθμός CAS, όνομα σύμφωνα με την ονοματολογία IUPAC,
 - η μέγιστη ποσότητα των επικίνδυνων ουσιών που υπάρχουν ή είναι πιθανό να υπάρχουν·
 - (ii) φυσικά, χημικά, τοξικολογικά χαρακτηριστικά και μνεία των κινδύνων, τόσο άμεσων όσο και απώτερων, για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον·
 - (iii) φυσική και χημική συμπεριφορά υπό κανονικές συνθήκες χρήσεως ή υπό προβλέψιμες συνθήκες ατυχήματος.

4. Προσδιορισμός και ανάλυση επικινδυνότητας ατυχήματος και μέθοδοι πρόληψης

α) λεπτομερής περιγραφή των σεναρίων δυνητικών μεγάλων ατυχημάτων και των πιθανοτήτων τους ή των συνθηκών υπό τις οποίες ενδέχεται να συμβούν, μαζί με περιληπτική έκθεση των συμβάντων που είναι δυνατόν να προκαλέσουν καθένα από αυτά τα σενάρια, είτε πρόκειται για ενδογενή είτε για εξωγενή ως προς την εγκατάσταση αίτια, όπου συμπεριλαμβάνονται

- (i) οι πηγές κινδύνου λόγω λειτουργίας·
- (ii) οι εξωτερικές πηγές επικινδυνότητας και κινδύνου, από πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα και από άλλου χώρους, περιοχές και έργα που θα μπορούσαν να αυξήσουν την επικινδυνότητα ή τις συνέπειες μεγάλου ατυχήματος·
- (iii) οι περιβαλλοντικές πηγές επικινδυνότητας και κινδύνου, για παράδειγμα σεισμοί ή πλημμύρες·

β) εκτίμηση της έκτασης και της σοβαρότητας των συνεπειών των προσδιοριζόμενων μεγάλων ατυχημάτων, συμπεριλαμβανομένων χαρτών, εικόνων ή, κατά περίπτωση, ισοδύναμων περιγραφών, που αποτυπώνουν περιοχές οι οποίες ενδέχεται να πληγούν από τα εν λόγω ατυχήματα στη συγκεκριμένη μονάδα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος 2 στοιχείο β και του άρθρου 21·

γ) ανασκόπηση ατυχημάτων και περιστατικών του παρελθόντος με τις ίδιες ουσίες και διεργασίες, εξέταση των διδαγμάτων που αποκομίστηκαν από αυτά, καθώς και ρητή αναφορά των συγκεκριμένων μέτρων που λήφθηκαν για την πρόληψη των εν λόγω ατυχημάτων·

δ) περιγραφή των τεχνικών παραμέτρων και του εξοπλισμού που χρησιμοποιούνται για την ασφάλεια των μονάδων.

5. Μέτρα προστασίας και παρέμβασης για τον περιορισμό των συνεπειών ατυχήματος·

α) περιγραφή του εγκαταστημένου επιτόπου εξοπλισμού για τον περιορισμό των συνεπειών μεγάλων ατυχημάτων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων για παράδειγμα των συστημάτων ανίχνευσης/προστασίας, τεχνικών διατάξεων για τον περιορισμό του μεγέθους τυχηματικών εκλύσεων (όπου συμπεριλαμβάνονται συσκευές ψεκασμού ύδατος· ασπίδες ατμού, δοχεία συγκράτησης και λεκάνες συλλογής έκτακτης ανάγκης, βαλβίδες ασφαλείας· συστήματα αδρανοποίησης· συγκράτηση ύδατος πυρόσβεσης)·

β) οργάνωση του συναγερμού και της επέμβασης·

γ) περιγραφή των κινητοποιήσιμων εσωτερικών και εξωτερικών μέσων·

δ) συγκεφαλαιωτική παρουσίαση των ανωτέρω στοιχείων α), β) και γ), που είναι αναγκαία για να καταρτιστεί το εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Για την εφαρμογή του συστήματος του φορέα εκμετάλλευσης για τη διαχείριση της ασφαλείας, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το σύστημα διαχείρισης της ασφαλείας πρέπει να είναι ανάλογο με τους κινδύνους, τις βιομηχανικές δραστηριότητες και την πολυπλοκότητα της οργάνωσης της μονάδας και να βασίζεται στην εκτίμηση της επικινδυνότητας. Θα πρέπει να περιλαμβάνει το τμήμα του γενικού συστήματος διοίκησης το οποίο αφορά την οργανωτική δομή, τις αρμοδιότητες, τις πρακτικές, τις διαδικασίες, τις διεργασίες και τους πόρους για τον καθορισμό και την εφαρμογή της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων. Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα υπάρχοντα συστήματα διαχείρισης, στα οποία συγκαταλέγονται το ISO, το OSHAS και το EMAS·

β) το σύστημα διαχείρισης της ασφαλείας πραγματεύεται τα ακόλουθα ζητήματα:

(i) οργάνωση και προσωπικό — ρόλοι και αρμοδιότητες του προσωπικού που συμμετέχει στη διαχείριση μεγάλων κινδύνων σε όλα τα επίπεδα της οργάνωσης. Προσδιορισμός των αναγκών κατάρτισης αυτού του προσωπικού και παροχή αυτής της κατάρτισης. Συμμετοχή των εργαζομένων και του προσωπικού υπεργολαβίας που απασχολείται στη μονάδα·

ii) προσδιορισμός και αξιολόγηση των σοβαρών κινδύνων — υιοθέτηση και εφαρμογή των διαδικασιών για τον συστηματικό προσδιορισμό μεγάλων κινδύνων που προκύπτουν από κανονική και μη φυσιολογική λειτουργία και εκτίμηση της πιθανότητας και της σοβαρότητάς τους·

(iii) έλεγχος λειτουργίας — υιοθέτηση και εφαρμογή των διαδικασιών και των εντολών για την ασφαλή λειτουργία, συμπεριλαμβανομένης της συντήρησης, της εγκατάστασης, των διεργασιών, του εξοπλισμού, της διαχείρισης του συναγερμού και των προσωρινών διακοπών λειτουργίας·

(iv) διαχείριση των αλλαγών — υιοθέτηση και εφαρμογή διαδικασιών για τον προγραμματισμό μετατροπών των υφιστάμενων μονάδων, διεργασιών ή αποθηκών ή για τον σχεδιασμό νέων μονάδων, διεργασιών ή αποθηκών·

(v) νοοτροπία ασφαλείας — μέτρα για την εκτίμηση και τη βελτίωση της νοοτροπίας ασφαλείας·

(vi) πρόγραμμα αντιμετώπισης έκτακτης κατάστασης — υιοθέτηση και εφαρμογή διαδικασιών για τον εντοπισμό προβλέψιμων έκτακτων καταστάσεων μέσω συστηματικής ανάλυσης, για την προετοιμασία, τη δοκιμή και την επανεξέταση των σχεδίων έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων, καθώς και για την παροχή ειδικής κατάρτισης στο εμπλεκόμενο προσωπικό. Η κατάρτιση αυτή αφορά το σύνολο του προσωπικού που απασχολείται στη μονάδα, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού προσωπικού υπεργολαβίας

(vii) παρακολούθηση επιδόσεων — υιοθέτηση και εφαρμογή διαδικασιών για τη συνεχή εκτίμηση της τήρησης των στόχων που έχει θέσει ο φορέας εκμετάλλευσης για την πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και το σύστημα διαχείρισης της ασφαλείας, καθώς και των μηχανισμών για την διερεύνηση και τη λήψη διορθωτικών μέτρων σε περίπτωση μη τήρησής τους. Οι διαδικασίες καλύπτουν το σύστημα του φορέα εκμετάλλευσης για την αναφορά μεγάλων ή παρ' ολίγον ατυχημάτων, ιδίως δε εκείνων στα οποία παρατηρήθηκε αστοχία των προστατευτικών μέτρων, καθώς και τη διερεύνησή τους και τη συνέχεια που δόθηκε με βάση τα διδάγματα που αποκομίστηκαν. Οι διαδικασίες είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν δείκτες επιδόσεων, όπως δείκτες επιδόσεων ασφαλείας ή άλλους σχετικούς δείκτες

(viii) έλεγχος και επανεξέταση — υιοθέτηση και εφαρμογή διαδικασιών για την περιοδική συστηματική εκτίμηση της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και της αποτελεσματικότητας και της καταλληλότητας του συστήματος διαχείρισης της ασφαλείας: τεκμηριωμένη επανεξέταση και επικαιροποίηση, από διευθυντικά στελέχη, των επιδόσεων της πολιτικής και του συστήματος διαχείρισης της ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης και της ενσωμάτωσης των απαραίτητων αλλαγών που προκύπτουν από τον έλεγχο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 11

1. Εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης

Ονοματεπώνυμο ή ιδιότητα των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να θέσουν σε κίνηση τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης και του προσώπου που είναι επιφορτισμένο με τις επιτόπιες ανασχετικές δράσεις και τον συντονισμό τους.

- α) Ονοματεπώνυμο ή ιδιότητα του προσώπου που είναι ο αρμόδιος σύνδεσμος με την υπεύθυνη αρχή για το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης.
- β) Για προβλέψιμες καταστάσεις ή περιστατικά που ενδέχεται να είναι σημαντικά για να προξενήσουν μεγάλο ατύχημα, περιγραφή των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν για τον έλεγχο των καταστάσεων ή των περιστατικών και τον περιορισμό των συνεπειών τους, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής του εξοπλισμού ασφαλείας και των διαθέσιμων πόρων.
- γ) Ρυθμίσεις για τον περιορισμό των κινδύνων στα άτομα που εργάζονται στον χώρο της μονάδας, συμπεριλαμβανομένων του συστήματος ειδοποίησης και των ενεργειών στις οποίες πρέπει να προβούν μετά την ειδοποίησή τους.
- δ) Ρυθμίσεις για την έγκαιρη ειδοποίηση της υπεύθυνης για την εφαρμογή του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης αρχής, είδος των πληροφοριών που πρέπει να περιέχει η αρχική ειδοποίηση και ρυθμίσεις για την παροχή λεπτομερέστερων πληροφοριών μόλις είναι διαθέσιμες.
- ε) Ρυθμίσεις για την παροχή βοήθειας με εξωτερικές ανασχετικές δράσεις.

2. Εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης

- α) Ονοματεπώνυμο ή ιδιότητα των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να θέσουν σε κίνηση τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης και προσώπων εξουσιοδοτημένων να αναλάβουν και να συντονίσουν εξωτερικές δράσεις.
- β) Ρυθμίσεις για τη λήψη των σημάτων έγκαιρης ειδοποίησης σχετικά με τυχόν συμβάντα και τις διαδικασίες συναγερμού και κλήσης ενισχύσεων.
- γ) Ρυθμίσεις για τον συντονισμό των απαιτούμενων μέσων προς εφαρμογή του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης.
- δ) Ρυθμίσεις για την παροχή βοήθειας με επιτόπου ανασχετικές δράσεις.
- ε) Ρυθμίσεις για εξωτερικές ανασχετικές δράσεις, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης σεναρίων μεγάλων ατυχημάτων που ορίζονται στην έκθεση ασφαλείας, καθώς και εκείνων που έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον.

- στ) Ρυθμίσεις για την παροχή στο κοινό και σε όλες τις γειτονικές μονάδες, σύμφωνα με το άρθρο 8, ειδικών πληροφοριών σχετικά με το ατύχημα και την ενδεδειγμένη συμπεριφορά.
- ζ) Ρυθμίσεις για την παροχή πληροφοριών στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης άλλων κρατών μελών, σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος με ενδεχόμενες διασυνοριακές συνέπειες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ α)

Μέρος 1

Για όλες τις μονάδες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία:

1. Ονοματεπώνυμο ή εμπορική επωνυμία του φορέα εκμετάλλευσης και πλήρης διεύθυνση της μονάδας.
2. Επιβεβαίωση ότι η μονάδα υπόκειται στις κανονιστικές και/ή στις διοικητικές διατάξεις εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και ότι έχει υποβληθεί στην αρμόδια αρχή η κοινοποίηση κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1 ή η έκθεση ασφαλείας κατά το άρθρο 9 παράγραφος 1.
3. Επεξηγηματικό σημείωμα, σε απλή γλώσσα, σχετικά με τις δραστηριότητες στη μονάδα.
4. Η κοινή ονομασία ή, σε περίπτωση επικινδύνων ουσιών που καλύπτονται από το μέρος 1 του παραρτήματος 1, η γενική ονομασία ή η κατηγορία κινδύνου των ουσιών και των μειγμάτων που βρίσκονται στη μονάδα και είναι δυνατόν μπορούσαν να προξενήσουν μεγάλο ατύχημα, με ένδειξη των κυρίων επικινδύνων χαρακτηριστικών τους.
5. Γενικές πληροφορίες σχετικά με τη φύση των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων των δυνητικών επιδράσεων στον πληθυσμό και στο περιβάλλον, όπως ορίζεται στην πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων ή στην έκθεση ασφαλείας.
6. Περιληπτικά στοιχεία των επιθεωρήσεων που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 19 και των κυριότερων ευρημάτων από τα συμπεράσματα της τελευταία επιθεώρησης, μαζί με παραπομπή ή /σύνδεσμο προς το σχετικό σχέδιο επιθεωρήσεων.
7. Λεπτομέρειες σχετικά με το που είναι δυνατόν να ζητηθούν περαιτέρω σχετικές πληροφορίες, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του άρθρου 21 για την εμπιστευτικότητα.

Μέρος 2

Για μονάδες ανώτερης βαθμίδας, επιπροσθέτως των πληροφοριών που αναφέρονται στο μέρος 1 του παρόντος παραρτήματος:

1. Περιληπτικά στοιχεία των κύριων τύπων σεναρίων μεγάλων ατυχημάτων και των κύριων τύπων συμβάντων που είναι δυνατόν να αποτελέσουν γενεσιουργό αίτιο κάθε εν λόγω σεναρίου.
2. Επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει η ειδοποίηση και η ενημέρωση του πληθυσμού σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος.

3. Επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τις ενέργειες του πληθυσμού και σχετικά με τη ενδεδειγμένη συμπεριφορά, σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος.
4. Επιβεβαίωση ότι ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να προβεί στις αναγκαίες ρυθμίσεις επιτόπου, ιδίως σε συνεργασία με τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, για την αντιμετώπιση των μεγάλων ατυχημάτων και τον ελαχιστοποίηση των επιδράσεών τους.
5. Κατάλληλες πληροφορίες από το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης το οποίο καταρτίζεται για την αντιμετώπιση τυχόν εξωτερικών επιδράσεων του ατυχήματος. Περιλαμβάνονται εν προκειμένω συστάσεις για συνεργασία σύμφωνα με τις οδηγίες ή υποδείξεις των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης όταν συμβεί ατύχημα.
6. Κατά περίπτωση, μνεία για το αν πρόκειται για μονάδα που βρίσκεται κοντά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και υπάρχει πιθανότητα μεγάλου ατυχήματος με διασυνοριακές επιπτώσεις σύμφωνα με τη σύμβαση της ΟΕΕ/ΗΕ για τις διασυνοριακές επιπτώσεις βιομηχανικών ατυχημάτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 16 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

I. Τα ατυχήματα που εμπíπτουν στην παράγραφο 1 ή που έχουν τουλάχιστον μία από τις συνέπειες που περιγράφονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

1. Εμπλεκόμενες ουσίες

Πυρκαγιά ή έκρηξη ή τυχηματικές απορρίψεις επικίνδυνων ουσιών που αφορούν ποσότητα τουλάχιστον ίση προς το 1 % της οριακής ποσότητας που καθορίζεται στο παράρτημα I στήλη 3.

2. Θύματα και οχλήσεις

Ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται άμεσα επικίνδυνη ουσία και προκαλεί ένα από τα ακόλουθα συμβάντα:

- α) θάνατο·
- β) τραυματισμό έξι ατόμων εντός της μονάδας και εισαγωγή σε νοσοκομείο επί 24 τουλάχιστον ώρες·
- γ) εισαγωγή σε νοσοκομείο επί 24 τουλάχιστον ώρες ενός ατόμου εκτός της μονάδας·
- δ) βλάβες και ακαταλληλότητα προς χρήση μιας ή περισσότερων κατοικιών εκτός της μονάδας, ως συνέπεια του ατυχήματος·
- ε) απομάκρυνση ή περιορισμός ατόμων επί περισσότερες από δύο ώρες (άτομα X ώρες): τιμή τουλάχιστον ίση προς 500·
- στ) διακοπή της παροχής πόσιμου νερού, ηλεκτρικού ρεύματος, φωταερίου, τηλεφώνου επί περισσότερες από δύο ώρες (άτομα X ώρες): τιμή τουλάχιστον ίση προς 1 000

3. Άμεσες βλάβες στο περιβάλλον

- α) μόνιμες ή μακροπρόθεσμες βλάβες χερσαίων ενδιαιτημάτων
 - (i) 0,5 ή περισσότερα εκτάρια ενδιαιτήματος σημαντικού για το περιβάλλον ή τη διατήρηση της φύσης και προστατευόμενου από τη νομοθεσία,
 - (ii) 10 ή περισσότερα εκτάρια πιο εκτεταμένου ενδιαιτήματος, συμπεριλαμβανομένων γεωργικών γαιών,
- β) ουσιαστικές ή μακροπρόθεσμες βλάβες ενδιαιτημάτων γλυκών ή θαλάσσιων υδάτων:
 - (i) 10 ή περισσότερα χιλιόμετρα ποταμού ή καναλιού,

- (ii) 1 ή περισσότερα εκτάρια λίμνης ή έλους,
 - (iii) 2 ή περισσότερα εκτάρια δέλτα ποταμού,
 - (iv) 2 ή περισσότερα εκτάρια παράκτιας ζώνης ή θάλασσας,
- γ) σημαντικές βλάβες υδροφόρου ορίζοντα ή υπογείων υδάτων:
- (i) 1 εκτάριο και άνω.

4. Υλικές ζημιές

- α) υλικές ζημιές εντός της μονάδας: 2 εκατομμύρια ευρώ και άνω,
- β) υλικές ζημιές εκτός της μονάδας: 0,5 εκατομμύριο ευρώ και άνω.

5. Διασυννοριακές ζημιές

Ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται άμεσα επικίνδυνη ουσία με επιδράσεις εκτός του εδάφους του κράτους μέλους όπου συνέβη.

II. Πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή τα ατυχήματα ή «παρ' ολίγον ατυχήματα» τα οποία τα κράτη μέλη κρίνουν ότι παρουσιάζουν ιδιαίτερο τεχνικό ενδιαφέρον για την πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων και του περιορισμού των συνεπειών τους και τα οποία δεν πληρούν τα προαναφερόμενα ποσοτικά κριτήρια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 4

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 96/82/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 2, παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 11
Άρθρο 2 παράγραφος 2	---
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 7
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 8
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 9
Άρθρο 3 παράγραφος 5	Άρθρο 3 παράγραφος 12
Άρθρο 3 παράγραφος 6	Άρθρο 3 παράγραφος 13
Άρθρο 3 παράγραφος 7	Άρθρο 3 παράγραφος 14
Άρθρο 3 παράγραφος 8	Άρθρο 3 παράγραφος 15
---	Άρθρο 3 παράγραφοι 2 - 6, 10, 11 και 16 - 18
Άρθρο 4	Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) - ζ)
---	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 2
Άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχεία α) - ζ)	Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α) - ζ)
---	Άρθρο 6, παράγραφος 1 στοιχείο η)
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 6 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 6 παράγραφος 4
---	Άρθρο 6 παράγραφος 5

Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
---	Άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 7 παράγραφος 1α	Άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 7 παράγραφος 2	---
Άρθρο 7 παράγραφος 3	---
---	Άρθρο 7 παράγραφος 3
---	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	---
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 9 παράγραφος 3
Άρθρο 9 παράγραφος 4	Άρθρο 9 παράγραφος 6
Άρθρο 9 παράγραφος 5	Άρθρο 9 παράγραφος 5
Άρθρο 9 παράγραφος 6	---
---	Άρθρο 9 παράγραφοι 4 και 7
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)	Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 11, παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 11 παράγραφος 2	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 11 παράγραφος 3	Άρθρο 11 παράγραφος 4
Άρθρο 11 παράγραφος 4	Άρθρο 11 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 11 παράγραφος 4α	Άρθρο 11 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 11 παράγραφος 5	Άρθρο 11 παράγραφος 6
Άρθρο 11 παράγραφος 6	Άρθρο 11 παράγραφος 7
Άρθρο 12 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 12 παράγραφος 1

Άρθρο 12 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 12 παράγραφος 2
Άρθρο 12 παράγραφος 1α	---
Άρθρο 12 παράγραφος 2	Άρθρο 12 παράγραφος 3
---	Άρθρο 12 παράγραφος 4
Άρθρο 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη και τρίτη πρόταση	Άρθρο 13 παράγραφος 1 και άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τελευταία πρόταση
Άρθρο 13 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη πρόταση	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 1 και άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο πρώτη πρόταση
---	Άρθρο 13 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 2	Άρθρο 13 παράγραφος 4
Άρθρο 13 παράγραφος 3	Άρθρο 13 παράγραφος 5
Άρθρο 13 παράγραφος 4	Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 13 παράγραφος 5	Άρθρο 14 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 6	Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
---	Άρθρο 13 παράγραφος 3
---	Άρθρο 13 παράγραφος 6
---	Άρθρο 14, παράγραφοι 2 - 7
Άρθρο 14	Άρθρο 15
Άρθρο 15	Άρθρο 16
Άρθρο 16	Άρθρο 17 παράγραφος 1
---	Άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 17	Άρθρο 18
Άρθρο 18 παράγραφος 1	Άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2

Άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 19 παράγραφος 4
Άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 19 παράγραφος 7
Άρθρο 18 παράγραφος 3	Άρθρο 19 παράγραφος 10
---	Άρθρο 19 παράγραφοι 3, 5, 6, 8 και 9
Άρθρο 19 παράγραφος 1	Άρθρο 20 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 1α πρώτο εδάφιο	Άρθρο 20 παράγραφος 2
Άρθρο 19 παράγραφος 1α δεύτερο εδάφιο πρώτη πρόταση	Άρθρο 20 παράγραφος 3
Άρθρο 19 παράγραφος 1α δεύτερο εδάφιο πρώτη πρόταση	---
Άρθρο 19 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 20 παράγραφος 5
Άρθρο 19 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 20 παράγραφος 6
Άρθρο 19 παράγραφος 3	---
Άρθρο 19 παράγραφος 4	Άρθρο 20 παράγραφος 4
Άρθρο 20 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 21 παράγραφος 1
Άρθρο 20 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 21 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 2	---
---	Άρθρο 21 παράγραφος 3
---	Άρθρο 22
Άρθρο 21	Άρθρο 23
Άρθρο 22	---
Άρθρο 23	Άρθρο 29
Άρθρο 24	Άρθρο 28
Άρθρο 25	Άρθρο 30
Άρθρο 26	Άρθρο 31
---	Άρθρα 24 - 27
Παράρτημα Ι Εισαγωγή σημεία 1 - 5	Παράρτημα Ι Σημειώσεις στο παράρτημα Ι σημεία 1 - 4

Παράρτημα I Εισαγωγή σημεία 6 και 7	---
Παράρτημα I μέρος 1	Παράρτημα I μέρος 2
Παράρτημα I μέρος 1 Σημειώσεις	Παράρτημα I Σημειώσεις στο παράρτημα I σημεία 13 - 19
Παράρτημα I μέρος 2	Παράρτημα I μέρος 1
Παράρτημα I μέρος 2 Σημειώσεις σημείο 1	Παράρτημα I Σημειώσεις στο παράρτημα I σημείο 1 και σημεία 5 - 7
Παράρτημα I μέρος 2 Σημειώσεις σημείο 2	Παράρτημα I Σημειώσεις στο παράρτημα I σημεία 8 - 10
Παράρτημα I μέρος 2 Σημειώσεις σημείο 3	Παράρτημα I Σημειώσεις στο παράρτημα I σημεία 11 και 12
Παράρτημα I μέρος 2 Σημειώσεις σημείο 4	Παράρτημα I Σημειώσεις στο παράρτημα I σημείο 4
---	Παράρτημα I μέρος 3
Παράρτημα II σημεία I - III	Παράρτημα II σημεία 1 - 3
Παράρτημα II σημείο IV στοιχείο Α	Παράρτημα II σημείο 4 στοιχείο α)
---	Παράρτημα II σημείο 4 στοιχείο α) πρώτη δεύτερη και τρίτη περίπτωση
Παράρτημα II σημείο IV στοιχείο Β	Παράρτημα II σημείο 4 στοιχείο β)
---	Παράρτημα II σημείο 4 στοιχείο γ)
Παράρτημα II σημείο IV στοιχείο Γ	Παράρτημα II σημείο 4 στοιχείο δ)
Παράρτημα II σημείο V	Παράρτημα II σημείο 5
Παράρτημα III εισαγωγικό εδάφιο και στοιχεία α) και β)	Παράρτημα III εισαγωγικά εδάφια
Παράρτημα III στοιχείο γ) σημεία (i) - (iv)	Παράρτημα III σημεία (i) – (iv)
---	Παράρτημα III σημείο (v)
Παράρτημα III στοιχείο γ) σημεία (v) - (vii)	Παράρτημα III σημεία (vi) – (viii)
Παράρτημα IV	Παράρτημα IV
Παράρτημα V σημείο 1	Παράρτημα V μέρος I σημείο 1

Παράρτημα V σημείο 2	---
Παράρτημα V σημεία 3 - 6	Παράρτημα V μέρος 1 σημεία 2 - 5
---	Παράρτημα V μέρος 1 σημείο 6
Παράρτημα V σημεία 7 - 10	Παράρτημα V μέρος 2 σημεία 2 - 5
Παράρτημα V σημείο 11	Παράρτημα V μέρος 1 σημείο 7
---	Παράρτημα V μέρος 2 σημεία 1 - 6
Παράρτημα VI μέρος I	Παράρτημα VI μέρος I
Παράρτημα VI μέρος II	---
---	Παράρτημα VII
---	Παράρτημα VIII